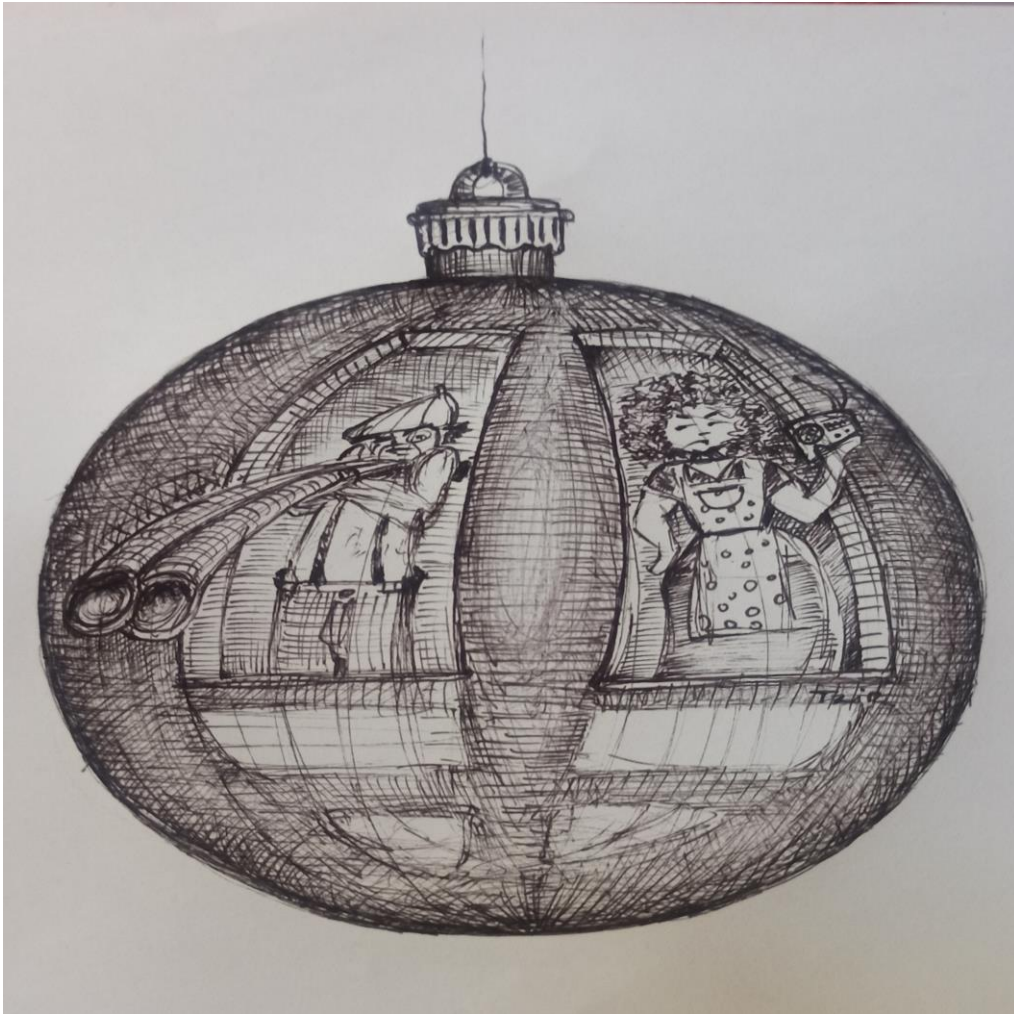

ΣΑΒΙΝΑ ΑΚΟΥΜΙΑΝΑΚΗ

ΓΑΛΟΠΟΥΛΕΣ ΓΕΜΙΣΤΕΣ ΜΕ ΑΝΑΝΑ ΚΑΙ ΜΕΛΙ

ΑΘΗΝΑ, 2023

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου «Πορεία»

*Η Ακουμιανάκη Σαβίνα γεννήθηκε και κατοικεί στην Αθήνα. Έχει ζήσει και εργαστεί σε διάφορες πόλεις και χώρες. Σπούδασε Ψυχολογία και Θέατρο και κατέχει και στους δυο τομείς μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Ασχολήθηκε με την συγγραφή θεατρικών έργων, σεναρίων, άρθρων, κριτικών, σατυρικών κειμένων για την εκπομπή *Boom Chicago* αλλά και με την δραματοποίηση του βιβλίου της *Charlotte Beradt* «Τα όνειρα στο τρίτο ράιχ» στο οποίο προσάρμοσε και μέρος από την προσωπική ιστορία της οικογένειάς της που έλαβε μέρος στην αρπαγή του στρατηγού Κράιπερ κατά την διάρκεια της Κατοχής στην Κρήτη.*

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6973629465

Email: savina.akoum@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2022– Μάιος 2023) με βοηθό εισηγητή τον Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη, Μάνο Κουνουγάκη, και Ανθή Τσιρούκη.

Σο θεατρικό έργο Γαλοπούλες γεμιστές με ανανά και μέλι της Σαβίνας Ακουμιανάκη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια Creative Commons BY_NC_ND

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Όταν ένα ζευγάρι ηλικιωμένων έρχεται αντιμέτωπο με την μοναξιά των γηρατειών αναπτύσσει διάφορους μηχανισμούς άμυνας. Η μεν Σωσώ θα επιστρατεύσει τους Νικήτα και Αγγελική ώστε να μην αισθάνεται μόνη. Ο δε Ξενοφώντας δυσκολεύεται να αποδεχτεί την τωρινή του κατάσταση και παραμένει πεισματικά αγειστρωμένος στο παρελθόν, καρδοκτώντας με ένα όπλο από το μπαλκόνι του και συζητώντας με ένα ηχογραφημένο μήνυμα. Η ασθένεια, η απώλεια και η συνειδητοποίηση ότι απομένει ελάχιστος χρόνος ζωής, τους οδηγεί να οργανώνουν βραδιές πρωτοχρονιάς κάθε βδομάδα. Έτσι, με αυτήν την ιδιαίτερη σύμβαση, πιστεύουν ότι θα καταφέρουν να κερδίσουν χρόνο και να ζήσουν πολλά χρόνια ευτυχισμένοι. Όσες και οι πρωτοχρονιές τους. Παρά το εορταστικό κλίμα, τα τραύματα που έχουν από το παρελθόν, οι αντιζηλίες τους, οι απώλειες, τα συμπτώματα της ασθένειας και οι παρενέργειες των φαρμάκων βγαίνουν στην επιφάνεια. Η παράνοια και το ποτό θα πάρουν τα ηνία, καθώς προσπαθούν να ισορροπήσουν ανάμεσα στο μίσος που τρέφουν ο ένας για τον άλλο και στην ανάγκη που έχουν για συντροφικότητα.

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΩ και ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ, ηλικιωμένο ζευγάρι

ΑΓΓΕΛΙΚΗ και ΝΙΚΗΤΑΣ, νεαρό ζευγάρι

ΣΚΗΝΗ 1

(Σπίτι δύο ηλικιωμένων. Όλα δείχνουν ότι ετοιμάζονται για ένα δείπνο με καλεσμένους. Δύο καλεσμένοι -νεαροί στην ηλικία- βρίσκονται ήδη στο σπίτι και βοηθούν την οικοδέσποινα να ετοιμάσουν το εορταστικό τραπέζι, κουβαλώντας φαγητά και ποτά από την κουζίνα. Πρόκειται για το δείπνο της παραμονής της Πρωτοχρονιάς. Όσο μεταφέρουν τα φαγητά στο σαλόνι περιμένουν να εμφανιστεί και ο οικοδεσπότης, ο οποίος κάθεται αμέτοχος και απαθής στο διπλανό δωμάτιο. Η πόρτα από το διπλανό δωμάτιο είναι ανοικτή επιτρέποντας την επικοινωνία μεταξύ τους. Ακούγεται εορταστική μουσική.)

ΣΩΣΩ: (φωνάζοντας στον Ξενοφώντα, ο οποίος βρίσκεται ακόμα στο διπλανό δωμάτιο) Ξενοφώντα!

(Προς τον Νικήτα και την Αγγελική) Μα που είναι; Αχ αυτός ο άνθρωπος ποτέ να μην είναι στην ώρα του! Θα μπει ο καινούργιος χρόνος κι αυτός ακόμα θα ετοιμάζεται.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μήπως η μουσική είναι δυνατά;

ΣΩΣΩ: Τι;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Λέω μήπως δεν ακούει.

ΣΩΣΩ: Τα χάπια του είναι εκεί (δείχνει ένα τραπέζι) αν τα θέλει. Τα δικά μου αναγκάζομαι και τα κρύβω. Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι στα καλά του. Παίρνει τα δικά μου χάπια, κατάλαβες;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Όχι, έλεγα μήπως λόγω της μουσικής δεν-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Άσε Αγγελική. Καθίστε να τον φωνάξω κι εγώ! (με ύφος όπως ένας λοχαγός σε στρατιώτη του) Ξενοφώντα Παρουσιαστείτε!

ΣΩΣΩ: Ναι, ναι σώθημες τώρα! Κάτσε να κλείσω λίγο την μουσική, θα κουραθούμε. Δεν σας πειράζει;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μα τι κάνει τόσες ώρες;

ΣΩΣΩ: Ξέρω κι εγώ.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Απ' ότι βλέπω τακτοποιεί το όπλο του.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ε καλά και τώρα βρήκε; Λίγο πριν την εκπνοή του χρόνου; Πρωτοχρονιάτικα;

ΣΩΣΩ: Πες τα ντε! Γιατί όταν τα λέω εγώ δεν με ακούει κανείς. Είτε τα λέω είτε όχι...

ΝΙΚΗΤΑΣ: Καλά, καλά, ας μην χαλάσουμε γι' αυτό το λόγο το εορταστικό κλίμα. Κάθε φορά το ίδιο κάνει. Αφήστε τον. Για πες μας τώρα Σωσώ, η κυρία Μαίρη θα έρθει;

ΣΩΣΩ: Όχι, φέτος δεν θα είναι μαζί μας. Επέλεξε να πάει στην Ισπανία. Στην Ανδαλουσία για την ακρίβεια. Με ένα γιρουνπ δέκα ατόμων. Θα κάνουν λέει πρωτοχρονιά στην Μπεναλμαδένα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Εκεί είχαμε πάει ταξίδι του μέλιτος με τον Νικήτα. Θυμάσαι Νικήτα;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ήμασταν μεταξύ κάτω Ιταλίας ή κάτω Ισπανίας. Δεν μπορούσαμε να αποφασίσουμε μέχρι τελευταία στιγμή που-

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Αλήθεια, δεν θυμάμαι εσείς Σωσώ που είχατε πάει με τον Ξενοφώντα;

ΣΩΣΩ: Είχαμε πάει Παρίσι για μήνα του μέλιτος. Δεν είχαμε πολύ χρόνο, έπρεπε να στριμώξουμε τα πάντα σε ένα τριήμερο γιατί-

(Ο Ξενοφώντας παρεμβαίνει ακούγοντας την από το διπλανό δωμάτιο)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(μιλώντας δυνατά ώστε να τον ακούσουν στο δίπλα δωμάτιο)* Ε αυτό πάει πολύ. Δεν φτάνει που ανέχομαι όλες τις παλαβομάρες σου, να πρέπει να βάλω κι αυτό το μάλλινο κοστούμι μες το κατακαλόκαιρο.

ΣΩΣΩ: *(προς Αγγελική)* Τι λέει πάλι αυτός;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Τι να σου πω, δεν κατάλαβα καλά. Κάτι για ένα μάλλινο κοστούμι ... Δεν βγάζω νόημα.

ΣΩΣΩ: *(προς την Αγγελική)* Πες του το κοστούμι του φτάνει τώρα που δεν έρχεται να βάλει ένα χεράκι; Να φάει όμως ξέρει και έρχεται πες του.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Καλά άστον αυτόν τώρα. Εσύ δεν ήθελες να πας Σωσώ; Στην Ισπανία; Με την κυρία Μαίρη.

ΣΩΣΩ: Α! Που να τρέχω; Μια χαρά είμαι εγώ εδώ. Καλύτερα θα περάσουμε εμείς. Σαν το σπίτι σου δεν έχει πουθενά. Αφού ξέρετε το 'χω γρυσουζιά να μπαίνει ο χρόνος και να είμαι εκτός σπιτιού.

ΝΙΚΗΤΑΣ: *(ερχόμενος από την κουζίνα)* Μα τι ετοιμασες και εσύ βρε Σωσώ! Δεν ήταν ανάγκη να μπεις σε τέτοιο κόπο. Εσύ έχεις μαγειρέψει για έναν λόγο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Καλά σου λέει βρε Σωσώ. Ποιος θα τα φάει όλα αυτά;

ΣΩΣΩ: Ε τέτοια μέρα που είναι, όλο και κάποιος μπορεί να περάσει.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μην μου πεις! Θα έρθουν οι αδελφές σου με τα ανίψια σου;

(Η Σωσώ μένει σιωπηλή)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Τις πήρες τηλέφωνο;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Τι σου είπαν, θα έρθουν;

ΣΩΣΩ: Ναι, ναι...μπορεί να περάσουν είπαν. Θέλουν ξέρεις, πρώτα να-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(μουρμουρίζοντας)* Ναι καλά! Ξεγραμμένη σε έχουν όλοι κακομοίρα μου!

ΣΩΣΩ: *(προς την Αγγελική)* Μα τι μουρμουρίζει πάλι αυτός; Μία λέξη δεν μπορώ να πω και-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Τα έχεις χάσει τελείως θεοπάλαβη! Αι καημένη!

ΣΩΣΩ: Τι λέει;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Κάτι μουρμουρίζει, μα δεν-

ΣΩΣΩ: Ε δεν το ξέρεις Αγγελική μου. Γρυσούζης παιδάκι μου. Κάθε Πρωτοχρονιά μες στην γκρίνια!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Καλά, πάρε τις αδελφές σου. Να δούμε αν έχουν ξεινήσει. Ακόμα δεν τις έχουμε γνωρίσει. Ευκαιρία είναι.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Στην τελική πάρε να δούμε, να τις περιμένουμε ή όχι. Να ξέρουμε. Έλα!

ΣΩΣΩ: Ε θα είναι στο δρόμο τέτοια ώρα. Θα έρχονται... Αν έρχονται, θα είναι στο δρόμο δηλαδή. Δεν θα τις πετύχω αν είναι στο δρόμο. Καλύτερα να περιμένουμε λίγο ακόμα. Δεν βιαζόμαστε, έτσι δεν είναι;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ε καλά, δεν πειράζει να κάνεις μια κλήση. Έλα!

(Πάει να πάρει τηλέφωνο αλλά το κλείνει αμέσως)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μην μου πεις πως ξέχασες το νούμερο;

ΣΩΣΩ: Έχω τόσα στο μυαλό μου...Έχω κι αυτόν εδώ *(δείχνοντας προς τον Ξενοφώντα)* που...Θα προσπαθήσω σε λιγάκι πάλι.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μα κάπου το είχες γραμμένο. Το νούμερο τους λέω. Εκεί στο συρτάρι κάτω από το τηλέφωνο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ναι, ναι το θυμάμαι κι εγώ. Εκεί έχεις γραμμένα διάφορα τηλέφωνα.

ΣΩΣΩ: Σωστά! *(πηγαίνει και βρίσκει το χαρτάκι)*. Να το! Εδώ το έχω! Μπορεί βέβαια να έχουν αλλάξει τηλέφωνο. Αλλάζουν συνέχεια το νούμερο. Δεν ξέρω τι τους πιάνει. Την μια τους ενοχλεί που τους παίρνουν άγνωστοι αριθμοί, την άλλη θέλουν να αποφύγουν τα τηλεφωνήματα από τις τράπεζες.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Άστα αυτά τώρα. Πάρε να δούμε! Θέλω τόσο να τους γνωρίσω.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μα είναι σαν να τους ξέρουμε πια. Όλο γι' αυτούς μας έλεγες.

ΣΩΣΩ: *(Εκπληκτική)* Χτυπάει!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Είδες!

(Η Σωσώ κλείνει το τηλέφωνο αμέσως μετά τον πρώτο χτύπημα)

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μα γιατί το έκλεισες;

ΣΩΣΩ: Σκέφτηκα ότι έχουν την μικρή. Είναι νεογέννητο μωρό. Το παιδί της ανιψιάς μου λέω. Το εγγονάκι μου κατά μία έννοια. Γέννησε πριν έναν μήνα. Πώς δεν το σκέφτηκα. Πώς να 'ρθουν με μωρό παιδί; Δεν έχει καλά καλά σαρανταρήσει. Έπειτα είναι και οι αρρώστιες. Που το βάζεις αυτό; Μπορεί να μην θέλουν να δουν κόσμο τώρα που έχουν στο σπίτι ένα νεογέννητο. Και να ψάχνουν να βρουν δικαιολογία. Δεν θέλω να τους φέρω σε δύσκολη θέση. Κι εγώ αν ήμουν στην θέση τους, δεν θα ήθελα να τρέχω με ένα νεογέννητο σε άλλα σπίτια. Άσε μην μας βρει κανά κακό. Να στο φορτώσουν και σένα, ότι αρρώστησε εξαιτίας σου. Οι μέρες που ζούμε είναι περίεργες.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Καλά, ένα απλό τηλεφώνημα θα έκανες.

ΣΩΣΩ: Άσε, άσε. Αρκετά έχω στο κεφάλι μου! Του χρόνου θα τους πάρω. Που θα έχει χρονίσει και η μικρή.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Καλά, καλά, εσύ ξέρεις! Εγώ πάντως θα έπαιρνα έστω ένα τηλέφωνο, να πω –

ΣΩΣΩ: Μα δεν αφήνει και ο άλλος το τηλέφωνο. Όλη μέρα εκεί του κάθεται. Να παίρνει κανας άνθρωπος δεν θα μας βρίσκει ποτές.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μα ποιον παίρνει;

ΣΩΣΩ: Α δεν τα ξέρεις τα φετινά του καμώματα; Παίρνει τηλέφωνο μια εταιρεία, αυτήν την ΚΥ-

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: ΚΛΜΥ

ΣΩΣΩ: Α γεια σου αυτήν! Και περιμένει να βγει το ηχογραφημένο μήνυμα και του λέει τα παράπονα του.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Στον τηλεφωνητή;

ΣΩΣΩ: Ναι, ναι, όπως το ακούς.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Άλλο πάλι και τούτο.

ΣΩΣΩ: Κι αν δεν μιλάει στο ηχογραφημένο μήνυμα, πυροβολάει τα περιστέρια από το μπαλκόνι.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ω τα καημένα!

ΣΩΣΩ: Μην ανησυχείς. Δεν τα πετυχαίνει. Δεν βλέπει καλά εδώ και χρόνια. Αλλά ξέρεις, έτσι για να περνάει το χρόνο του.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Έλα, έλα, ας τα αφήσουμε αυτά τώρα. Σε λίγα λεπτά φεύγει ο παλιός ο χρόνος.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ε μα άντε βρε Νικήτα πες του να 'ρθει. Σε παρακαλώ! Εσένα σε ακούει. Μην χάσουμε τον ερχομό του νέου έτους πάλι. Τον χάσαμε πέρσι και πρόπερσι. Μην τον χάσουμε και φέτος. Πες του κάτι και εσύ.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ε δεν προσπάθησα;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Βρες κάτι να τον κινητοποιήσεις. Βλέπεις ότι ο άνθρωπος δεν-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Λοιπόν Ξενοφώντα, θα παίζουμε ένα χαρτάκι έτσι;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Αμ μπράβο! Πες κι άλλα.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Έτσι για το καλό!

(Ο Ξενοφώντας παραμένει σιωπηλός)

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Καλά δεν ακούς; Εμένα με έχεις γραμμένη το ξέρουμε, τους καλεσμένους όμως; Σου μιλάει ο άνθρωπος!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ναι, ναι Νικήτα μου!

ΣΩΣΩ: Καλά μην χαιρέσαι τόσο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μ' αυτά και με κείνα παραλίγο να το ξεχάσω. Σας φέραμε κι ένα δώρο. Έτσι για το καλό.

ΣΩΣΩ: Να το ανοίξουμε τώρα;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Έτσι λέω μπας και τον κινητοποιήσουμε. Ξέρω κι εγώ;

(Η Αγγελική δίνει ένα δώρο -τυλιγμένο πακέτο, στην Σωσώ)

ΣΩΣΩ: Τι έκπληξη! Δες Ξενοφώντα μας έφεραν και δώρο τα παιδιά.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Χαράς την έκπληξη!

ΣΩΣΩ: Μα δεν ήταν ανάγκη να φέρετε δώρο τώρα. Τι είναι;

(Η Σωσώ αρχίζει να ανοίγει το πακέτο, αλλά προτού το ανοίξει μιλάει ο Ξενοφώντας)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ένα ρολόι τοίχου.

ΣΩΣΩ: Μην του δίνετε σημασία. Όλο εξυπνάδες είναι... Ω μα ναι είναι ένα ρολόι τοίχου!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ω! ένα ρολόι τοίχου!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ελπίζω να σας αρέσει.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Να θα μπορούσατε να το βάλετε εκεί, στο τοίχο. Είναι τόσο κενός και άδειος. Σαν να υπήρχε κάτι και-

ΣΩΣΩ: Μα ναι, εκεί θα το βάλω! Έτσι θα βλέπουμε και την ακριβή ώρα πριν μπει το νέο έτος.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Μην μας ξεφύγει κανά δευτερόλεπτο!

(Η Σωσώ πάει να βάλει το ρολόι στον τοίχο)

ΣΩΣΩ: Είναι υπέροχο! Ξενοφώντα έλα να δεις το ρολόι. Δεν έχεις-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Το έχω δει!

ΣΩΣΩ: Μα δεν δουλεύει.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Όχι;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Δεν είναι κάτι! Απλά χρειάζεται να βάλετε μπαταρίες.

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Δεν σου είπα να πάρεις μπαταρίες; Ένα πράγμα να μην κάνει σωστά αυτός ο άνθρωπος.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *(προς την Σωσώ)* Δεν υπάρχει λόγος να στεναχωριέσαι.

ΣΩΣΩ:-Μα πώς θα μάθουμε πότε θα μπει ο χρόνος τώρα;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Όσο γι' αυτό θα σας πω εγώ.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ο Νικήτας έχει μια απίστευτη ικανότητα να γνωρίζει την ώρα. Όποια στιγμή κι αν τον ρωτήσεις, θα σου πει τι ώρα είναι. Και με απίστευτη ακρίβεια μάλιστα. Τι ώρα είναι Νικήτα;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Έχουμε κάτι λιγότερο από σαράντα τρία πρώτα λεπτά, και είκοσι δευτερόλεπτα για την αλλαγή του χρόνου.

ΣΩΣΩ: Πωπω, φοβερό! Τι λες τώρα; Μου θυμίζει αυτήν την υπηρεσία που παίρνεις τηλέφωνο και ρωτάς τι ώρα είναι-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Στον επόμενο τόνο η ώρα θα είναι έντεκα και δέκα οκτώ λεπτά και είκοσι δευτερόλεπτα.

ΣΩΣΩ: Κάτσε μην του μπει καμιά ιδέα του παλαβού και παίρνει κι αυτούς τώρα τηλέφωνο και τους λέει τον πόνο του.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Πωπω πώς πέρασε έτσι η ώρα.

ΣΩΣΩ: Μα που είναι πια αυτός ο άνθρωπος. Ξενοφώντα; Άντε ξεκουंना, έχουν έρθει οι καλεσμένοι μας και σε περιμένουν. Ε ντροπή πια!

(Ο Ξενοφώντας δεν δείχνει κανένα ενδιαφέρον)

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μέχρι να έρθει πάω να φέρω την σαμπάνια... Που την έχετε βάλει;

ΣΩΣΩ: Ο Ξενοφώντας την έχει αναλάβει κι αυτή. Κατάλαβες τώρα.

ΝΙΚΗΤΑΣ: *(Μέσα από την κουζίνα)* Δεν την βρίσκω.

ΣΩΣΩ: *(Προς τον Νικήτα)* Στο ψυγείο. Για δεξ στο ψυγείο. Δεν είναι εκεί;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Όχι, δεν είναι εδώ.

ΣΩΣΩ: Αμάν αυτός ο άνθρωπος, δεν είναι να του αναθέσεις ούτε μία δουλειά! *(φωνάζει προς τον Ξενοφώντα ώστε να την ακούσει από το διπλανό δωμάτιο)* Τι την έκανες την σαμπάνια;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Κρασί θα πιούμε σήμερα. Δεν μπορώ να αγοράζω κάθε τόσο σαμπάνιες. Τι είμαστε;

ΣΩΣΩ: *(πλησιάζοντας την πόρτα του δωματίου και λέγοντας στον Ξενοφώντα, θυμωμένη και χαμηλόφωνα για να μην την ακούσουν οι καλεσμένοι)* Μια φορά τον χρόνο είπαμε και εμείς να πιούμε και να φάμε σαν άνθρωποι. Αλλά εσύ ούτε αυτό δεν λες να κάνεις. Ούτε για το καλό του χρόνου, να δώσεις τόπο στην οργή. Αλλά αυτός είσαι. Τώρα θα σε μάθουμε;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Βαρέθηκα και εσένα και τις πρωτοχρονιές σου κάθε τρεις και λίγο. Κάθε βδομάδα τα ίδια Παντελάκη μου τα ίδια Παντελή μου. Λες και δεν έχουμε άλλες δουλειές.

ΣΩΣΩ: *(προς τον Νικήτα και την Αγγελική)* Τον ακούτε τι λέει; Όχι, όχι για να μην λέτε ότι τα βγάζω από το μυαλό μου.

ΝΙΚΗΤΑΣ: *(φωνάζοντας προς τον Ξενοφώντα)* Έλα τώρα βρε Ξενοφώντα και εσύ! Μην της χαλάς το χατίρι μέρα που είναι.

ΣΩΣΩ: Άδικος κόπος! Μα δεν τον βλέπεις βρε Νικήτα, δέκα ώρες να βάλει ένα παντελόνι και ένα σακάκι. Με το σώβρακο είναι ακόμα.

(Ο Ξενοφώντας μπαίνει στο σαλόνι με το σώβρακο και την φανέλα του και προσποιείται ότι χαιρετάει τους καλεσμένους. Νικήτας και Αγγελική πηγαίνουν στην κουζίνα για να φέρουν και τα υπόλοιπα για το τραπέζι)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Καλησπέρα! Πότε ήρθατε; Δεν σας άκουσα! Βρε συ Αγγελική στις ομορφιές σου είσαι σήμερα! Πολύ ωραίο το κόκκινο βελούδο. Νικήτα, τι γίνεται; Χαμός λέει γίνεται για το πότε θα διεξαχθούν οι εκλογές. Τι έχεις ακούσει εσύ εκ των έσω;

ΣΩΣΩ: Έλα Χριστέ και Παναγία! Καλά με το σώβρακο βγαίνεις; Δεν έχεις τον θεό σου! Τρέχα άνθρωπε μου να βάλεις ένα παντελόνι. Έλεος πια!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς Αγγελική και Νικήτα)* Συγνώμη βρε παιδιά που είμαι με το σώβρακο μες στο κατακαλόκαιρο, δεν πιστεύω να παρεξηγηθήκατε ε;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Εμείς πάμε στην κουζίνα να-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Να φέρουμε το ψητό.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Έχετε ετοιμάσει και τόσα πράγματα, που να τα φέρουμε όλα αυτά μέσα. Όπου να ναι μπαίνει και ο χρόνος. Νικήτα εσύ πάρε το ταψί, δεν μπορώ να σηκώνω πολλά. Αυτός ο καιρός με χτύπαι εκεί που που είχα τραυματιστεί. Θυμάσαι που-

(Ο Νικήτας και η Αγγελική κοιτάζονται κάπως αμήχανα και καθώς μιλάνε πάνε στην κουζίνα)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Να βλέπεις Σωσώ δεν παρεξηγούν οι φίλοι μας. Το λέει και η Αγγελική.

ΣΩΣΩ: Δεν μου λες; Τα έχεις τσούξει πάλι; Έχουν πάει μέσα στην κουζίνα, δεν βλέπεις; Από τάνκτ βλέπεις, τι να κάθονται εδώ να ακούνε τους παραλογισμούς σου, που έχεις ξεκουτιάνει τελείως. Ευτυχώς έχουν κατανόηση οι άνθρωποι.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Όσο γι' αυτό.

ΣΩΣΩ: Πήγαινε να βάλεις ένα παντελόνι, έρχονται πάλι μέσα. Ρεζίλι μας έκανες στους ανθρώπους. Και η Αγγελική φοράει πράσινο βελούδο. Κοίτα μην πετάξεις πάλι καμιά βλακεία. Α και είπαμε όχι πολιτικές κουβέντες στον Νικήτα. Για εκλογές και τέτοια. Μπορεί να τον φέρεις σε δύσκολη θέση. Μια παραμονή Πρωτοχρονιάς είπαμε να περάσουμε και-

(Ο Ξενοφώντας προχωράει προς το δωμάτιο του και ντύνεται εκεί.)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(μονολογώντας)* Καλά, καλά. Την μπέμπελη θα βγάλω πάλι! Να πρέπει να βάλω και το μάλλινο σακάκι μες στο κατακαλόκαιρο. Θα μας πάρουν σηκωτούς από δω μέσα με θερμοπληξία. Μόνο που σιέφτομαι τον τίτλο. Πρωτοσέλιδο. Παλαβοί ντύθησαν λες και είχαν πρωτοχρονιά-

(Ο Ξενοφώντας μιλάει καθώς πηγαίνει μέσα για να βάλει το κουστούμι του, ενώ Αγγελική και Νικήτας έχουν έρθει με τα πράγματα από την κουζίνα)

ΝΙΚΗΤΑΣ: *Ακούσα τον Ξενοφώντα ή μου φαίνεται.*

ΣΩΣΩ: *Ναι, ναι έρχεται,*

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *Ε, άντε να δούμε.*

ΣΩΣΩ: *Κάτι ξέχασε λέει και-*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Voila! Ωραία; Ικανοποιημένοι τώρα;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Καλώς τον! Μα σου πάει τέλεια αυτό το σακάκι.

ΣΩΣΩ: *Ε πες του το, που παραπονιέται.*

ΝΙΚΗΤΑΣ: *Ελάτε, ελάτε ας τα αφήσουμε αυτά τώρα. Βρήκα μια σαμπάνια στην κάβα. Είναι ζεστή βέβαια, αλλά την δουλειά της την κάνει. Έτσι για να ευχηθούμε. Για το καλό.*

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *Ωραία, Ξενοφώντα θα ανοίξεις την σαμπάνια; (παίρνει την σαμπάνια και την δίνει στον Ξενοφώντα)*

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Καλά άνθρωπε μου δεν ακούς την Αγγελική που σε ρωτάει κάτι; Απάντησε της τουλάχιστον. Μην είσαι αγενής!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *Ω μα δεν πειράζει δεν θα άκουσε. Ορίστε Ξενοφώντα. Η σαμπάνια.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(με ενθουσιασμό)* Χρόνια πολλά Αγγελική και του χρόνου να 'μάστε καλά! Με υγεία και ευτυχία!

(Ο Νικήτας και η Αγγελική γελάνε αμήχανα)

ΣΩΣΩ: *Ε δεν πας καλά εσύ! Έχεις βαλθεί να με συγχίσεις μέρα που είναι Γελάνε και οι άνθρωποι μαζί σου.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *Ναι, έχουν πεθάνει στα γέλια!*

ΣΩΣΩ: *Να ανοίξεις την σαμπάνια σου ζήτησε η Αγγελική. Τι χρόνια πολλά και του χρόνου λες εσύ. Ακόμα δεν έχει μπει ο χρόνος.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *Ακόμα;*

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Δεν πειράζει Σωσώ. *(σιγανά προς την Σωσώ)* Μήπως δεν ακούει; Μήπως να επισκεφθείτε έναν ΩΡΛ. Είναι συχνό σε αυτήν την ηλικία.

ΝΙΚΗΤΑΣ: *(σιγανά προς την Σωσώ)* Ξέρω έναν καλό να σας συστήσω. Σπούδασε στην Ρώμη, τον γνώρισα-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ε πες το ντε! Ναι, ναι Αγγελική μου θα την ανοίξω εγώ την σαμπάνια. *(μικρή παύση)* Ας πούμε ότι αυτό εδώ είναι η σαμπάνια και αυτό εδώ το ανοικτήρι. *(δείχνοντας στον αέρα)* Ανοίγω την σαμπάνια. Πουφ! *(κάνει τον ήχο του φελλού)* Ο φελλός ήταν αυτός! *(κάνει τον ήχο της σαμπάνιας που ξεχείλισε και χύνεται)* Χύνεται η σαμπάνια. Την βάζω στα ποτήρια του Νικήτα και της Αγγελικής. Και σε σένα βέβαια Σωσώ. Τσιν τσιν. Τσουγκρίζουμε! Καλή χρονιά!

(Κοιτάνε όλοι αποσβολωμένοι)

ΣΩΣΩ: Ε δεν υποφέρεσαι!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Έλα Σωσώ μην εννευρίζεσαι!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Εγώ πάντως το βρίσκω διασκεδαστικό! Περίεργο δεν λέω, αλλά γιατί όχι. Τουλάχιστον δεν είστε βαρετοί.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Η αλήθεια είναι πώς... πώς να το πω... Έχετε πλάκα βρε Σωσώ.

ΣΩΣΩ: Εγώ το ξέρω τι τραβάω με δαύτον.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Τέλος πάντων, ο καθένας ας την βρίσκει όπως θέλει. Ελάτε, ας πιούμε σε κάτι! Ας πιούμε σε αυτό. Να την βρίσκει ο καθένας όπως γουστάρει! Δώστε μου τα ποτήρια σας να σας βάλω εγώ σαμπάνια.

(Η Σωσώ και η Αγγελική προτάσσουν τα ποτήρια τους και ο Νικήτας τους τα γεμίζει με σαμπάνια. Ο Ξενοφώντας παραμένει ακίνητος)

ΣΩΣΩ: Καλά δεν ντρέπεσαι να προσβάλεις τους καλεσμένους μας. Δώσε του το ποτήρι σου τουλάχιστον. Να πιούμε στην υγεία μας!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ορίστε. Βάλε και σε μένα!

(Ο Νικήτας γεμίζει και το ποτήρι του Ξενοφώντα)

ΣΩΣΩ: Στην υγεία μας!

(προς τον Ξενοφώντα) Περιμένω να πεις κάτι τουλάχιστον.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Στην υγεία μας!

ΣΩΣΩ: Δεν εννοώ αυτό!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Έλα βρε Σωσώ εμείς δεν τον παρεξηγούμε τον Ξενοφώντα. Ξένοι είμαστε;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Συγνώμη βρε Αγγελική. Συγνώμη Νικήτα μου. Ήθελα απλά να κάνω μια πλακίτσα στην Σωσώ. Έτσι για το καλό. Να χουμε να θυμόμαστε! Εσείς ξέρετε πόσο πολύ μ' αρέσει να την πειράζω.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Αγάπη δίχως πείσματα δεν έχει νοστιμάδα.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Έτσι! Πόσο χρόνο έχουμε;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Όχι πολύ! Εικοσι οχτώ δεύτερα ακριβώς!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Αχ μπαίνει ο καινούργιος χρόνος. Κάθε φορά που μπαίνει ένας νέος χρόνος νιώθω-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Πάω να φέρω τα βεγγαλικά.

ΣΩΣΩ: Έλα, έλα κάνε γρήγορα.

(Ο Ξενοφώντας βάζει φέρνει τα βεγγαλικά και προετοιμάζει να τα ανάψει με τον ερχομό του νέου έτους)

ΝΙΚΗΤΑΣ: Δέκα για το νέο έτος.

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Πιο γρήγορα!

ΟΛΟΙ: Δέκα, εννέα, οκτώ, επτά, έξι, πέντε, τέσσερα, τρία, δύο, ένα! *(ακούγονται τα βεγγαλικά)*

ΟΛΟΙ: Πάει ο παλιός ο χρόνος ας γιορτάσουμε παιδιά! Καλή χρονιά, καλή χρονιά, χαρούμενη, χρυσή πρωτοχρονιά!

(Με το που μπαίνει ο χρόνος τα φώτα σβήνουν. Οι καλεσμένοι φεύγουν. Ο Ξενοφώντας πηγαίνει στο δωμάτιο και σκαλίζει το όπλο του, ενώ η Σωσώ πακετάρει τα χριστουγεννιάτικα στολίδια, τα οποία βάζει σε μία κούτα και πρόχειρα τα σκεπάζει με ένα σεντόνι)

ΣΚΗΝΗ 2

(Διαμέρισμα των δύο ηλικιωμένων. Την επόμενη μέρα το πρωί. Ο Ξενοφώντας κάθεται δίπλα στο παράθυρο. Καραδοκεί με το όπλο του στα χέρια. Η Σωσώ στο διπλανό δωμάτιο κάθεται σε μια πολυθρόνα κρατώντας ένα μαγνητόφωνο. Ο Ξενοφώντας έχει ανοικτή ακρόαση και βρίσκεται σε τηλεφωνική γραμμή με μια εταιρεία. Όσο ακούγεται το ηχογραφημένο μήνυμα αυτός σπλίζει το όπλο του στο παράθυρο)

(ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Καλώς Ήλθατε στην KLMU. Σας ενημερώνουμε ότι η κλήση μας θα καταγραφεί για την διασφάλιση των συναλλαγών μας και τον έλεγχο της ποιότητας των υπηρεσιών μας. Η κλήση από κινητό ή σταθερό είναι δωρεάν για τα πρώτα δύο λεπτά. Μετά τα δύο λεπτά η χρέωση είναι 0,19 λεπτά ανά λεπτό. Εφαρμόζεται επιπλέον τέλος κινητής τηλεφωνίας στη χρέωση προ ΦΠΑ. Αξιοποιήστε την φωνητική μας πύλη για την γρηγορότερη εξυπηρέτηση σας.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Βρωμόπουλο! Ε και σε πετύχω. Δεν ξέρεις με ποιον έχεις να κάνεις! Για τόλμα να έρθεις προς τα εδώ. Αμ μπράβο. Να σαι! Έτσι μπράβο. Εκεί κάτσε. Σε έχω παλιόπουλο!

(Ο Ξενοφώντας πυροβολεί ένα πουλί)

(Η Σωσώ από το διπλανό δωμάτιο μαγνητοφωνεί. Εξαιτίας του ήχου του πυροβολισμού σταματά την μαγνητοφώνηση.)

ΣΩΣΩ: *(προς Ξενοφώντα)* Αμάν παναθεμα σε! Καρδιακή θα με κάνεις! Με το πουλάκι τα βάλεις τρισκαταρατε; Σταμάτα! Ακούς! Κάνεις πώς δεν ακούς ε; Έννοια σου και θα σε φτιάξω εγώ.

ΣΩΣΩ: *(μονολογεί)* Δεν θα μ' αφήσει αυτός ο άνθρωπος να κάνω μια μαγνητοφώνηση της προκοπής. Όλο μπαμ και μπουμ. Πρέπει τώρα να το ξαναγράψω από την αρχή και δεν ξέρω καλά κι αυτό το μαραφέτι. Πώς διαγράφεται τώρα αυτό; Για να δω. Παούσε λέει. Στοπ. Που στο διάολο είναι τώρα η διαγραφή;

(Ο Ξενοφώντας πυροβολεί και πάλι)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Νόμιζες θα μου ξεφύγεις παλιόπουλο; Κανείς δεν ξεφεύγει από τον λοχαγό Φώντα!

ΣΩΣΩ: *(Προς τον Ξενοφώντα)* Αν θες να πυροβολάς να πας αλλού! Ορίστε μας! Τι το κάναμε εδώ πέρα; Θα καλέσω την αστυνομία ακούς;

ΣΩΣΩ: *(μονολογεί)* Αλλά δεν φταις εσύ! Εγώ, εγώ φταίω. Έπρεπε να είχα φύγει προ καιρού. Να στα μούτρα μου!

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Και κλείσε και το τηλέφωνο. Μια περιουσία θα πληρώσουμε πάλι. Αλλά να μου πεις εσύ θα πληρώσεις. Αιούς; Όλη μέρα με το ηχογραφημένο μήνυμα. Μου έχει σπάσει τα νεύρα. Καλώς Ήλθατε στην KLMU. Καλώς Ήλθατε στην KLMU. Καλώς Ήλθατε στην KLMU. Άντε μην το σπάσω να τελειώνουμε. Έτσι κι αλλιώς κανείς δεν παίρνει.

(ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Ευχαριστούμε που μας καλέσατε. Όλες οι γραμμές είναι κατειλημμένες. Σύντομα ένας υπάλληλος μας θα σας εξυπηρετήσει. Παρακαλώ περιμένετε στο ακουστικό σας. Για ανανεώσεις, για εξόφληση λογαριασμού, για τεχνικό πρόβλημα, και για άλλες υπηρεσίες μπορείτε πάντα να επιλέξετε το KLMU app. Μπορείτε επίσης να αναφέρετε το θέμα για το οποίο μας καλείτε. Πείτε για παράδειγμα θέλω να προβώ σε πληρωμή ή θέλω να αναφέρω τεχνικό θέμα. Για ελληνικά πατήστε ένα ή πείτε 1. Για αγγλικά πατήστε 2 ή πείτε 2.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ένα.

(ακούγεται από το ακουστικό) Παρακαλώ πώς θα θέλατε να σας εξυπηρετήσουμε.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(μονολογεί)* Μας έχουν καταχέσει τα κωλόπουλα!

(ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Για να μπορέσω να σας εξυπηρετήσω θα πρέπει να μου πείτε το θέμα για το οποίο καλέσατε.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Θέλω να μιλήσω με κάποιον εκπρόσωπο.

(ακούγεται από το ακουστικό) Συγνώμη, δεν σας κατάλαβα. Επαναλάβετε.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Θέλω να μιλήσω με κάποιον γαμημένο εκπρόσωπο.

(ακούγεται από το ακουστικό) Συγνώμη και πάλι δεν σας κατάλαβα. Επαναλάβετε.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(φωνάζοντας)* Θέλω να μιλήσω με έναν άνθρωπο. Έναν ζωντανό άνθρωπο.

(ακούγεται από το ακουστικό) Για να μπορέσω να σας εξυπηρετήσω θα πρέπει να μου πείτε το θέμα για το οποίο καλέσατε.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(φωνάζοντας ακόμα πιο δυνατά)* Συζήτηση με έναν άνθρωπο!

(Στο διπλανό δωμάτιο η Σωσώ ξεκινάει ξανά την μαγνητοφώνηση)

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Τι φωνάζεις άνθρωπε μου; Πιο σιγά!

(μονολογεί) Δεν μπορεί να βρει κανείς ησυχία σε αυτό το σπίτι.

(μονολογεί) Λοιπόν πάμε πάλι από την αρχή. *(φτιάχνεται λες και θα κάνει μαγνητοσκοπήση)*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(μονολογεί χωρίς να την κοιτάει και γελώντας)* Φτιάχνεται η κωλόγρια λες και μιλάει σε κάμερα. *(προς την Σωσώ χωρίς να την κοιτάει)* Λει κακομοίρα μου, γκόμενο ψάχνεις στα γεράματα; Που έχουν πάει οι ζάρες μέχρι το πάτωμα; Θεοπάλαβη! Άντε ξομολόγησου να δούμε τι θα καταλάβεις. Που αν σ' ακούσει κανείς τι έχεις κάνει δεν σε σώζει όχι ο παπάς, ούτε ο πατριάρχης ο ίδιος.

ΣΩΣΩ: *(χωρίς να δίνει σημασία στα λόγια του Ξενοφώντα)* Λοιπόν που είναι το σταρτ. Να το εδώ είμαστε! Στάρτ. *(αλλάζοντας την φωνή της προσπαθώντας να την κάνει πιο ραδιοφωνική αλλά και πιο απολογητική)* Εξομολόγηση της Σωσώς. Μέρος δεύτερο. Μαιρη. Η ζωή μαζί της.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(Ο Ξενοφώντας γελώντας δυνατά την μιμείται τις ροζ γραμμές κοροϊδεύοντας την)* Μαιρη. Πάρε τηλέφωνο τώρα. Μην αργείς!

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα χωρίς να τον κοιτάει)* Ε βέβαια εκεί το μυαλό σου εσύ πορνόγερε!

ΣΩΣΩ: *(μονολογεί)* Δεν θα σου περάσει κωλόγερε. Εγώ θα την κάνω την ξομολόγηση μου ο κόσμος να χαλάσει. *(μικρή παύση)* Πάμε πάλι. *(μιλώντας πιο δυνατά)* Εξομολόγηση της Σωσώς. Συνέχεια. Η ζωή μου με την κυρία Μαιρη. Γνώρισα την κυρία Μαιρη όταν ήμουν ετώ δεκατριώ.

(Ο Ξενοφώντας κάνει έναν μορφασμό λόγω του λανθασμένου τρόπου ομιλίας της Σωσώς)

ΣΩΣΩ: Ξέρετε πάτερ υπήρξα η υπηρεσία της κυρίας Μαιρης. Η μοναδική της υπηρεσία παρακαλώ. Για εξήντα συναπτά έτη! Μια ολάκερη ζωή! Κυρία με τα όλα της η κυρία Μαιρη. Αριστοκρατική, εκ του Κολωνακίου. Όλοι είχαν να το λένε. Την ξέρατε; Όχι; Ε η αλήθεια είναι δεν ήταν και πολύ της εκκλησίας η συγχωρεμένη. Ήταν όμως αρκετά γνωστή. Ο άντρας της ήταν γουναράς από την Μικρά Ασία. Παιδιά δεν είχαν. Ούτε λοιπούς συγγενείς. Αυτό καταπώς κατάλαβα πολύ αργότερα, όταν πέθανε δηλαδή η κυρία Μαιρη, αποδείχτηκε συφερτικό. Όχι ότι εμένα με νοιάζουν αυτά. Πλεονέκτρα δεν είμαι. Μάρτυς μου ο θεός πάτερ. Αχ αν σας πω τι έχω τραβήξει εγώ. Να πλένω, να σιδερώνω, να καθαρίζω, να μαγειρεύω, να ψωνίζω να της κάνω παρέα

όπου κι αν πάει, μην τυχόν και της λείψει τίποτα. Ούτε πιάτο δεν είχε πλύνει η συγχωρεμένη. Δεν ήθελε να χαλάσει τα χέρια της βλέπετε. Να δες τα δικά μου. Παραμορφωμένα! Τι κρύα νερά, τι χημικά έχουν τραβήξει. Βλέπετε πάτερ, ήθελε όλα να λάμπουν, μην τυχόν και την κακολογήσουν. Ήταν και ευέξαπτη. Ου ποιος είδε τον θεό και δεν τον φοβήθηκε. Μια φορά είχε εννευριστεί τόσο πολύ που με είχε πετάξει έξω μες' στο κατάχειμωνο. Μάλιστα εμένα! Ούτε παπούτσια δεν με άφησε να φορέσω. Μεσ' στο καταχειμωνο εγώ ξυπόλητη. Είχαν μπλαβιάσει τα πόδια μου. Με ένα νυχτικό περιφερόμουν σαν την τρελή. Κι όλα αυτά γιατί έφαγα λέει από τα φαγητά των καλεσμένων της. *(μικρή παύση)* Τέλος πάντων, θεός σχωρέστην. Είχε και τις καλές της η συγχωρεμένη. Κι όσο γέρναγε και ήταν και μόνη της, τόσο πιο πολύ με εκτιμούσε. Εγώ της έκανα κλύσματα όταν πόνναγε. Κάθε τρεις και λίγο. Μέχρι που την πήγα χριστουγεννιάτικα στο ΚΑΤ. Αφόρητοι λέει οι πόνοι. Τι να κανα. Ούτε το κλύσμα δεν την έπιανε αυτήν την φορά. Εκεί έκανε αζονική και μάθαμε ότι είχε καρκίνο στο παχύ έντερο. Την επομένη την κοινώνησα. Έφερα παπά. Δεν την άφησα έτσι. Εγώ την αγαπούσα... Παραμονή πρωτοχρονιάς βγήκε να γιορτάσει μαζί μας. Αλλά τα χούγια δεν φεύγουν. Πρώτα λέει φεύγει η ψυχή και μετά το χούι. Πάλι στα χαρτιά ο νους της ήταν. Συγνώμη δεν μου ζήτησε ποτέ. Αλλά το πώς το καταλαβαίνω εγώ, αυτό ήταν το συγνώμη της. Να με βάλει από κάτω από το βιβλιάρειο της τράπεζας.

(Ο Ξενοφώντας πυροβολεί και πάλι. Η Σωσώ σταματάει την μαγνητοφώνηση)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Αυτήν την φορά σε πέτυχα παλιόπουλο!

(ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Για να μπορέσω να σας εξυπηρετήσω θα πρέπει να μου πείτε το θέμα για το οποίο καλέσατε.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Σκιατόπουλα! Αλλά δεν φταίτε εσείς. Η βρωμόγρια που σας ταΐζει και δεν λέτε να φύγετε. Κοίτα εδώ κατάσταση! Έχουν γεμίσει σιατά τον τόπο. Κουτσουλιές παντού. Βρώμα και δυσωδία. Σιατά και πούπουλα.

(ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Παραμείνετε στο ακουστικό σας. Σύντομα ένας εκπρόσωπος μας θα σας εξυπηρετήσει. Ο αναμενόμενος χρόνος αναμονής υπολογίζεται στα 48 λεπτά και 56 δευτερόλεπτα.

ΣΩΣΩ: *(στο μαγνητόφωνο)* Με ακούτε πάτερ; Εγώ είμαι. Η Σωσώ. Εξομολόγηση της Σωσώς. Η λέσχη. Θέλω να σας εξομολογηθώ κάτι για την λέσχη πάτερ. Ίσως τότε να με καταλάβετε καλύτερα. Ο Νικήτας και η Αγγελική ή μάλλον όχι *(σταματάει την μαγνητοφώνηση και μονολογεί μουρμουρίζοντας μικρές ασύνδετες φράσεις)* Η λέσχη των τεσσάρων- όχι, όχι. Την παραμονή πρωτοχρονιάς. Όχι, όχι ...Κάθε τόσο η κυρία Μαίρη...αχ όχι

τα τραπέζια... Όχι τραπέζια, πώς να... βραδιές. Όχι πάλι βραδιές, μαζώξεις... Μαζεύονταν στην Κυρία Μαίρη πολλοί τελόσπάντων. Αχ θέε μου. Ε πώς να συγκεντρωθώ μ' αυτόν εδώ όλη μέρα να ακούω το τηλέφωνο. *(μικρή παύση)* Ψυχραιμία Σωσώ. Ωραία. Πάμε πάλι από την αρχή! *(αρχίζει και πάλι την μαγνητοφώνηση)*. Πρώτη φορά λοιπόν πάτερ παρευρέθηκα στην λέσχη την παραμονή Πρωτοχρονιάς του 1967. Μόλις που είχα ενηλικιωθεί. Το θυμάμαι γιατί όσο να πεις η παραμονή Πρωτοχρονιάς είναι μια μεγάλη εορτή. Επιπλέον φόραγα ένα φόρεμα βελούδινο της κυρίας Μαίρης. Μου το είχε δώσει για την περίπτωση. Μάζευε η κυρία Μαίρη όλω των λογιά ανθρώπους για να παίζουν χαρτιά. Μεγάλα ποσά παίζονταν. Έχω δει εγώ ανθρώπους να καταστρέφονται ολοκληρωτικά. Τι σπίτια παίζονταν, τι χρήματα, τι κοσμήματα, τι έπιπλα, τι οικόπεδα, και τι δεν θες. Ακόμα και τα χρυσά τους δόντια έπαιζαν οι αθεόφοβοι. Τελος πάντων, αυτό που θέλω να πω είναι ότι ποιον θες και δεν έβρισκες στο σπίτι της εκείνη την εποχή. Συγγραφείς, ποιητές, πολιτικούς, δικαστές. Δεξιούς, αριστερούς, δημοκρατικούς, Φιλοβασιλικούς, Όλοι μαζί. Τους ένωνε βλέπεις ακόμα το χαρτί. Αλλά την αμαρτία μου πάτερ θα την πω. Τα απόλαυσα αυτά τα χρόνια! Όχι, όχι μην πάει ο νους σας στο κακό. Τύπος και υπογραμμός η Σωσώ. Χέρι ανδρός δεν με είχε αγγίζει. Εγώ κοιτάζα την δουλειά μου. Να φτιάχνω φαγητά, να τους σερβίρω και έπειτα να καθαρίζω. Όλη μέρα και όλη νύχτα ξύπνια. Απίκο που λένε. Και ούτε μια φορά δεν παραπονέθηκα. Γιατί εγώ είμαι άνθρωπος ευγνώμων. Κι αυτό το έβλεπε η κυρία Μαίρη. *(μικρή παύση)* Σας έλεγα για την λέσχη πάτερ. Η λέσχη ήταν ιδέα της κυρίας Μαίρης απ' ότι έμαθα αργότερα. Μαζί της ο Νικήτας που είχε το ψευδώνυμο ο άσσος και η Αγγελική που είχε το ψευδώνυμο ντάμα Εγώ, όταν με έβαλαν και εμένα, ήμουν ο βαλές. Δεν το επέλεξα. Εγώ -αν είχα την δυνατότητα δηλαδή- θα είχα διαλέξει την ντάμα. Θα το προτιμούσα. Ο βαλές ταιριάζει σε άντρες άλλωστε. Αλλά και η κυρία Μαίρη ήταν ο ρήγας. Αργότερα βέβαια κατάλαβα ότι ήταν ιδέα της Μαίρης να είμαι ο βαλές και ότι ο βαλές είναι υπηρέτης. Πολύ της κίκιωσα, αλλά έχει χάρη. Βαλές; Βαλές. Παιχνίδι είναι λέω, δεν βαριέσαι. *(μικρή παύση)*

Το λοιπόν αυτοί, οι τρεις τους, μαζεύονταν για να παίζουν. Κρυφά από τους άλλους και πάντα κανά δυο μέρες πριν την μεγάλη μάζωξη. Ήταν σαν προετοιμασία, σαν προπόνηση να πούμε, για τα βράδια εκείνα του μαραθώνιου παιζιμάτος που μαζεύονταν όλοι αυτοί που σας είπα προηγουμένως. Έτσι είχα καταλάβει στην αρχή δηλαδή. Και δεν το λέω για να αλαφρύνω την θέση μου, αλλά *(μικρή παύση)*

Ο Νικήτας το λοιπόν καμάρωνε πολύ βρε παιδί μου, ότι ήταν μέσα στα πράγματα και ότι τα ξέρει όλα και τέτοια. Δεν μου γεμίζουν το μάτι εμένα αυτοί. Μίλαγε με τέτοιο στόμφο που νόμιζες είναι από υπουργός και πάνω!...Η

Αγγελική ήταν χήρα συνταγματάρχη. Άλλη δολοπλόκα από κει. Λένε αυτήν τον έφαγε τον μακαρίτη. Με έβαλαν κάτω το λοιπόν και εμένα και μου έμαθαν να παίζω. Σάμπως δεν ήξερα; Τόσα χρόνια τους κοιτάζα. Επειδή δεν πήγα σχολείο; Τέλος πάντων εγώ είχα παραξενευτεί γιατί λέω αφού εγώ δεν θα παίζω στις μαζώξεις με τους άλλους, τι με βάζουν. Τι προπονήσεις και κουραφέξαλα; Μου έλεγαν όμως ότι τάχα μου με ήθελαν για να συμπληρωθεί το καρέ. Ε μ' άρρεσε και μένα στην αρχή. Να την πω την αμαρτία μου. Έλεγα κάλιό να παίζω χαρτιά παρά να τους υπηρετώ. *(μικρή παύση)* Στην αρχή ήμουν τυφλωμένη από τους καλούς τους τρόπους. *(αλλάζοντας φωνή και προσποιούμενη ότι κάνει την φωνή τους όταν της μίλαγαν)* Σωσώ μας αγαπημένη παίζεις, Σωσώνα μοίρασε. Με κάναν να αισθάνομαι κάποια πώς να το πω. Τώρα βέβαια που ξέρω τι κουμάσια ήταν δεν συμμαρτζίζομαι τον ίδιο ενθουσιασμό. Αλλά κανείς δεν είναι τέλειος. Και ουδείς αναμάρτητος, πάτερ μου.

(ακούγονται συνεχόμενες ριπές από τον Ξενοφώντα)

ΣΩΣΩ: Σταμάτα! Σταμάτα πια! Θα μας σκοτώσεις, τι καταλαβαίνεις; Θα στα πάρω τα φυσίγγια. Να δω μετά τι θα ρίχνεις.

(Ο Ξενοφώντας καλεί συνέχεια την εταιρεία KLMU στο τηλέφωνο. Κλείνει το τηλέφωνο και ξαναπαίρνει. Επαναλαμβάνει το ίδιο)

(ακούγεται από το τηλέφωνο) Καλώς Ήλθατε στην KLMU. Καλώς Ήλθατε στην KLMU. Καλώς Ήλθατε στην KLMU.

ΣΩΣΩ: Σταμάτα είπα! *(μικρή παύση)* Δεν θα σου περάσει κωλόγερε. Επιμένεις εσύ. Επιμένω κι εγώ. Δεν θα σου περάσει, ακούς;

ΣΩΣΩ: *(και πάλι στο μαγνητόφωνο)* Για να μην τα πολυλογώ πάτερ στην αρχή νόμιζα ότι πρόκειται για χαρτοπαιχτική λέσχη. Είχαν κι αυτά τα ψευδώνυμα, που να πάει ο νους μου ότι επρόκειτο για συνωμοσία. Σύντομα κατάλαβα ότι δεν έπαιζαν έτσι απλά χαρτιά, αλλά αλλάζανε και την τράπουλα, την σημειώνανε και όλα συνεννοημένα ήταν και μια χαρά τους τα τρώγανε κάθε φορά. Από ποιους; Μα από όλους όσους μαζώνε στο σπίτι της η κυρία Μαιρη κατά καιρούς. Κι όταν λέω απ' όλους, απ' όλους πάτερ μου. Ούτε έναν δεν είχαν αφήσει που να μην του τα φάνε. Και για να μην τους πάρουν χαμπάρι, την μια κέρδιζε ο ένας, την άλλη ο άλλος, την άλλη ο παράλλος και ούτω καθεξής. Και μετά, οι τρεις τους τα μοιράζονταν τα κέρδη. Καταλάβατε πάτερ; Ολοκληρωμένο το σχέδιο δηλαδή. Εμένα με είχαν για να παίζω τον ρόλο του χαμένου κάθε φορά. Θέλανε να κάνουμε πρόβα τις απάτες τους. Πρόβα τζενεράλε. Θα μου πείτε και καλά στην αρχή δεν το είχες καταλάβει Σωσώ, μετά που το κατάλαβες γιατί συνέχιζες. Και τι να έκανα πάτερ; Εγώ υπηρετικό προσωπικό ήμουν. Να με πετάξουν και πάλι έξω; Και που να πάω; Όταν όμως

έβλεπα τους άλλους να εξευτελίζονται έτσι για τα χαρτιά... τον ένα να χάνει το σπίτι του, τον παράλλο να τον παρατάει γυναίκα και παιδί, την άλλη να τρελαίνεται και να αυτοκτονεί επειδή τα είχαν χάσει όλα. Ναι, ναι για τέτοια πράγματα μιλάμε. Ε, τότε δεν το άντεξα.. Πώς να το πω, το είχα κριμα στο λαιμό μου. Να φανταστείτε πάτερ έβλεπα εφιάλτες ότι ήμουν βαλές και μου δίνε μία ο ρήγας με το σπαθί του και τσακ μου 'κόβε το κεφάλι. Το 'βλέπε αυτό η κυρία Μαίρη. Όσο και να το κρυβα. Και σαν να φοβόταν. Τώρα φοβόταν για εμένα, για την πάρτη της; Τι να σας πω. Ξεκίνησε να μου δίνει τα διπλά ως μισθό. Δεν μου είχε πει ότι μου τα δίνει γι' αυτό το λόγο, αλλά τι κάνει νιαου νιαου στα κεραιμίδα. Και να σου τα δώρα. Φοβόταν βλέπετε πάτερ μην μου ξεφύγει τίποτες. Μέχρι και το σπίτι αυτό εδώ μου έγγραψε. Δήθεν ότι με αγαπάει και δεν έχει άλλον άνθρωπο δικό της. Όχι ότι είναι και ψέματα αυτό. Ακόμα και τώρα εγώ πληρώνω το οστεοφυλάκιο της. Πενήντα επτά ευρώ κάθε χρόνο παρακαλώ (μικρή παύση) Για ένα διάστημα άντεξα. Δεκαέξι ολόκληρα χρόνια. Αλλά το ποτήρι ξεχείλισε όταν σε μια από αυτές τους τις συναντήσεις τους άκουσα να συζητάνε για ποντικοφάρμακο στις αδέσποτες γάτες και τα περιστέρια. Ε τότες το αποφάσισα. Υπομονή υπομονή αλλά έχει και η υπομονή τα όρια της είπα. Πήρα λοιπόν κι εγώ ποντικοφάρμακο και στην επόμενη συνάντηση τους το έβαλα στο ποτό. Να δούμε τους αρέσει να τους κάνουν τα ίδια; Γιατί εγώ πάτερ όλα τα πλάσματα τα θεωρώ πλάσματα του Θεού και όλα τα αγαπάω. Ειδικά αυτά τα άμοιρα τα αδέσποτα. Να δείτε τι αγάπη σου δείχνουν μόνον και μόνον που τους βάζεις ένα ψιχουλο. Πώς σε κοιτάνε γεμάτα ευγνωμοσύνη και αγάπη. Πώς σε περιμένουν να ρθεις. Άνθρωπος δεν σε κοιτάει έτσι. (μικρή παύση) Στην επόμενη συνάντηση λοιπόν όπως σας είπα καθίσαμε να παίξουμε, όπως κάθε φορά. Έφερα τα ποτά και τους σέρβιρα. Στο πρώτο ποτό δεν είχα βάλει τίποτες. Ήπια κι εγώ ένα μαζί τους. Αρχίσαμε να παίζουμε. Σύντομα τέλειωσε το πρώτο και ήθελαν και δεύτερο. Στο δεύτερο τους έβαλα το ποντικοφάρμακο. Ένας, ένας έπεφτε κάτω βγάζοντας σάλια και αφρούς από το στόμα. Λίγα δευτερόλεπτα και ήταν νεκροί. Πώς το έκανα εγώ αυτό; Κι όμως, το έκανα, πάτερ μου! Το έκανα! Ναι, ναι, εγώ!

Και τώρα ζητώ άφεση αμαρτιών που λένε. (μικρή παύση) Ο Θεός έδειξε να με συγχωράει πάντως. Αμέσως κιόλας. Λίγο μετά την πράξη μου αυτή, χτύπησε το κουδούνι ο Ξενοφώντας. Τους την είχε στήσει γιατί τον είχαν κατακλέψει και τους είχε υποψιαστεί. Ούτε σπίτι δεν του είχαν αφήσει. Είχε έρθει τόσο εξαγριωμένος. Ποιος είδε τον Θεό και δεν τον φοβήθηκε. Θέε μου συγχώραμε! Να μην στα πολυλογώ, κατάλαβε τι είχε συμβεί και τα πήρε όλα πάνω του. Αν δεν είναι αυτό σημάδι του Θεού, έ τότες τι είναι; Και πήγε και στο δικαστήριο. Ήταν βέβαια και ήρωας πολέμου και έπεσε στα μαλακά. Λίγο οι καλοί δικηγόροι, λίγο ότι του βρήκαν ότι έχει λείει τα ψυχολογικά του λόγω

πολέμου, ε, οκτώ χρονάκια έκανε και βγήκε. Τι τα θες. Μετά τον φορτώθηκα εγώ. Αυτός φορτώθηκε τους φόνους και εγώ αυτόν. Θέλημα Θεού σιέφτηκα και το δέχτηκα χωρίς παράπονα. *(μικρή παύση)* Αλλά και οι άλλοι με συγχωρέσαν. Ναι, και οι τρεις τους! Κατάλαβαν τα λάθη τους και θεώρησαν ότι έπραξα σωστά. Μια φορά, μου το είπαν ξεκάθαρα. «*Δεν φταις εσύ Σωσώ*» μου είπε η κυρία Μαίρη. Και ο Νικήτας και η Αγγελική μου είπαν κατά λέξει «*Είχαμε πάρει τον κακό τον δρόμο. Ελπίζουμε να μας συγχωρέσει ο Θεός. Εσύ μας βοήθησες να το καταλάβουμε, ότι δεν ήταν σωστό ό,τι κάναμε και στους ανθρώπους και στα ζώα*». Έτσι μου είπαν επ' ακριβώς. Στο σταυρό που σου κάνω. Εμφανίστηκαν μπροστά μου και μου το είπαν. Τώρα πια βέβαια δεν μιλάνε γι' αυτό. Το θεωρούν λήξαν. Να φανταστείτε πάτερ, από τότε που έγινε αυτό, που πέθαναν δηλαδή, οι σχέσεις μας έγιναν ακόμα πιο θερμές. Η επικοινωνία μας καλύτερη. Αλλιώς πώς εξηγείτε το γεγονός ότι επιλέγουν να περάσουν την πιο σημαντική μέρα της χρονιάς μαζί μου; Έρχονται κάθε παραμονή Πρωτοχρονιάς σε μένα. Δεν έχουν χάσει ούτε μία παρακαλώ! Μόνο η κυρία Μαίρη απουσιάζει που και που γιατί κάνει ταξίδια. Μου έχει προτείνει και μένα να πάω μαζί της. Αλλά που να τους αφήσω τους άλλους μόνους τους τέτοια μέρα;

(Η Σωσώ σταματάει την μαγνητοφώνηση)

ΣΚΗΝΗ 3

(Στο σπίτι των δύο ηλικιωμένων, είναι έτοιμοι να γιορτάσουν για ακόμα μια φορά μια παραμονή Πρωτοχρονιάς. Οι καλεσμένοι τους είναι ήδη εκεί. Ο Ξενοφώντας είναι μεθυσμένος)

ΣΩΣΩ: Το θυμάστε αυτό; *(δείχνοντας το ρολόι τοίχου)* Μας το είχατε φέρει πέρσι. Δώρο πρωτοχρονιάτικο. Δουλεύει ρολόι!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μα ναι! Μα τότε πέρασε ένας χρόνος. Σαν χθες το θυμάμαι που είχαμε μαζευτεί πάλι εδώ να γιορτάσουμε την Πρωτοχρονιά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Πώς περνάει έτσι ο καιρός!

ΣΩΣΩ: Καλά να μάστε και να μαζευόμαστε κάθε χρόνο για πολλά χρόνια ακόμα.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ούτε φέτος θα έρθει η κυρία Μαίρη;

ΣΩΣΩ: Όχι, όχι. Φέτος θα πάει Ιταλία. Δεν ήθελα να πάω. Τελευταία στιγμή μου το είπε κι αυτή. Που να αφήσω τις γάτες; Ποιος θα τις ταΐζει; Μπελάς!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Κι ο Ξενοφώντας; Που είναι;

ΣΩΣΩ: Ε τώρα θα τον μάθεις; Μέσα, ετοιμάζεται.

(Η πόρτα από το διπλανό δωμάτιο στο οποίο και βρίσκεται ο Ξενοφώντας είναι ανοικτή. Τόσο ο Ξενοφώντας όσο και οι υπόλοιποι μπορούν να ακούνε ο ένας τον άλλον όταν μιλάνε. Ιδανικά, το δωμάτιο φαίνεται στους θεατές οι οποίοι βλέπουν τις δυο δράσεις ταυτόχρονα: τους καλεσμένους και την Σωσώ στο σαλόνι να ετοιμάζουν το δείπνο και τον Ξενοφώντα δίπλα να ασχολείται με τα χάρπια τους)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(μονολογεί)* Χάπι για την πίεση, ένα για μένα ένα για την Σωσώ *(τα διαχωρίζει)* Abstral για την Σωσώ, αυτό για μένα για την οστεοαρθρίτιδα. Και έχουμε και τα ενέσιμα για την Σωσώ. Που 'ντα. Να τα, τι λέει αυτό εδώ; Ναι για την θρόμβωση, και αυτό που 'ντο; Μα που τα βάζει αυτή η γυναίκα. Τα κρύβει λες και θα της τα φάνε πια. Ούτε θησαυρό να είχε! Και άλλο ένα έπρεπε να πει, που 'ντο τώρα αυτό; Α να το αυτό, σίδηρο και βιταμίνες B12.

ΝΙΚΗΤΑΣ: *(φωνάζει τον Ξενοφώντα)* Ξενοφώντα! Έλα βρε άνθρωπε μου. Ολόκληρο ταξίδι κάναμε για να σας δούμε.

ΣΩΣΩ: *(προς Νικήτα)* Και πήγατε μέχρι Πάτρα και γυρίσατε;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Αφού δεν σήκωνε η μάνα μου το τηλέφωνο. Φοβηθήκαμε. Πολύ θέλει να-

ΣΩΣΩ: *(προς Ξενοφώντα)* Δεν ακούς ή κάνεις πώς δεν ακούς; Κοτζάμ ταξίδι λέει έκαναν να 'ρθουν. Άκουσες;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ε ναι, το πέρα δώθε στον κάτω κόσμο όσο να πεις έχει μια κούραση.

ΣΩΣΩ: Θα ρθεις ή...

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(βαριεστημένα)* Έρχομαι, έρχομαι.

ΣΩΣΩ: Το καλό που σου θέλω.

(Ο Ξενοφώντας μπαίνει μέσα μεθυσμένος. Τον κοιτάνε όλοι απορημένοι)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Απόψε έχω όρεξη. Θέλω να πιούμε, να φάμε , να παίξουμε, να-

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Μες στο κέφι είσαι σήμερα! Ομολογώ πώς δεν μας έχεις συνηθίσει σε τέτοια διάθεση.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ειδικά τις Πρωτοχρονιές. Θυμάμαι πέρσι, δεν έλεγες καν να εμφανιστείς. Και όταν εμφανίστηκες, ήσουν με το σώβρακο.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Α ναι, τι γέλιο! Που το θυμήθηκες;

ΣΩΣΩ: *(με επικριτικό τρόπο στον Ξενοφώντα)* Είσαι μεθυσμένος!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Όχι, όχι. Ξέρω τι σκέφτεστε, αλλά όχι. Είμαι χαρούμενος γιατί θα έρθει και ένας φίλος μου απόψε. Ο Khalil. Ήμασταν μαζί στο Αφγανιστάν. Να σας πω ιστορίες από τότε να-

ΣΩΣΩ: Μα τι είναι πάλι αυτά που λες;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς τον Νικήτα)* Ειδικά εσένα Νικήτα πολύ θα σου αρέσουν οι ιστορίες μας.

ΣΩΣΩ: Μην τον ακούτε, δεν περιμένουμε κανέναν άλλο.

(ψιθυριστά προς τον Ξενοφώντα για να μην ακούνε οι Νικήτας και Αγγελική) Δεν είναι πρόπον προς τους καλεσμένους μας πρώτα απ' όλα.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Λες να παρεξηγηθούν; Λες να φύγουν; Να θιχτεί η αξιοπρέπεια τους; Να ταραχτεί το είναι τους;

ΣΩΣΩ: *(επικριτικά προς τον Ξενοφώντα)* Βεβαίως και θα παρεξηγηθούν. Και σταμάτα το αυτό, να πίνεις. Ορίστε μας! Τα ποτά είναι για να γιορτάσουμε την πρωτοχρονιά, όχι για να μπειροπίνεις εσύ στο δωμάτιο σου.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ωχου τσιγγουνιές πρωτοχρονιάτικα!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Εμείς δεν θέλαμε να, πώς να το πω...Ε Νικήτα μου-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ναι, ναι, δεν θέλουμε να σας φέρουμε σε δύσκολη θέση. Άλλωστε σίτι σας είναι. Όποιον θέλετε μπορείτε να καλέσετε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Απλά, είναι πως να το πω-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Θα ήταν καλύτερα να μας είχατε ενημερώσει. Όχι τίποτα άλλο, αλλά-

ΣΩΣΩ: Όχι, όχι μην απολογείστε. Έχετε δίκιο. Έπρεπε να σας είχαμε ενημερώσει. Τι σόι οικοδεσπότες είμαστε! Αλλά ούτε εγώ το ήξερα.

(Η Αγγελική και ο Νικήτας φαίνονται ταραγμένοι και να μιλάνε μεταξύ τους)

ΣΩΣΩ: *(προς Αγγελική και Νικήτα)* Τι; Τι συμβαίνει; Μην ανησυχείτε...θα το λύσουμε το πρόβλημα.

(Προς τον Ξενοφώντα) Δεν βλέπεις που αναστατώθηκαν; Οι άνθρωποι δεν ήταν ενήμεροι. Αν δεν ταιριάζουν; Αν δεν θέλουν; Αν...δεν γίνεται αυτό. Δεν είχαμε συμφωνήσει ποτέ κάτι τέτοιο. Πάει τέλειωσε, δεν το δέχομαι. Ο φίλος σου δεν θα ρθει!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Μα πώς; Κάτσε να τους ρωτήσουμε. Έχουν κατανόηση τα παιδιά. Τόσα και τόσα έχ-

ΣΩΣΩ: Δεν έχεις να ρωτήσεις κανένα. Είπα και ελάλησα.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς τον Νικήτα)* Νικήτα, έχεις πρόβλημα να έρθει και ένας φίλος μου;

(Ο Νικήτας δεν αντιδράει)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Να βλέπεις. Δεν έχει κανένα πρόβλημα. *(προς την Αγγελική)* Εσύ Αγγελική;

(Η Αγγελική δεν αντιδράει)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Βλέπεις Σωσώ, όχι απλά δεν έχουν πρόβλημα, αλλά ανυπομονούν κιόλας.

ΣΩΣΩ: Ε τι να πουν οι άνθρωποι. Τα έχουν χαμένα. Δεν βλέπεις;

(Η Αγγελική και ο Νικήτας φαίνονται σαστισμένοι)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς Σωσώ)* Μια χαρά τους βλέπω εγώ. Ζωηρούς ζωηρούς. Και χαρούμενους.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς Αγγελική και Νικήτα)* Τα έχουμε τσούξει παιδιά;

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Μα τι είναι αυτά που λες στους ανθρώπους; Πωπω ντροπή! Κάθε χρόνο τα ίδια!

(προς τον Νικήτα και Αγγελική) Καλέ μην τον ακούτε. Είναι τύφλα. Το βλέπετε άλλωστε!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Άκου εκεί εγώ να τα έχω τσούξει; Μα σε ποιον μιλάει έτσι;

ΝΙΚΗΤΑΣ: Για χάρην της μέρας καθόμαστε Σωσώ να ξέρεις. Φίλοι φίλοι, αλλά υπάρχουν και κάποια όρια.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μια φορά είναι εντάξει διασκεδαστικό, αλλά κάθε φορά τα ίδια;

(Ο Ξενοφώντας πηγαίνει προς το δωμάτιο για να φέρει κάτι)

ΣΩΣΩ: Να, να φεύγει. Ας τον αφήσουμε εκεί στο δωμάτιο του. Θα κάνουμε οι τρεις μας πρωτοχρονιά φέτος. Τι λέτε; Πιο καλά θα περάσουμε!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μα αυτός ξανάρχεται!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Και μάλιστα κάτι κρατάει. Τι είναι αυτά, τι κρατάει;

(Ο Ξενοφώντας φέρνει μέσα στο δωμάτιο κρατώντας τηλεχειριστήρια τα οποία και μοιράζει. Επίσης συνδέει τα εξαρτήματα με την τηλεόραση για να παίξουν video games)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Και κοιτάζτε και τι αγόρασα. Ειδικά για την σημερινή βραδιά!

ΣΩΣΩ: Μνήσθητι μου Κύριε! Τι είναι αυτά; Δεν είμαστε καλά!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Καλά αυτό το παιχνίδι είναι φοβερό. Τόσο ρεαλιστικό. Πολεμάς στο Αφγανιστάν. Τα μέρη είναι ίδια με αυτά που ήμουν εγώ. Να δείτε που κάποιος συνάδελφος το έφτιαξε. Δεν εξηγείται αλλιώς. Μα τέτοια ομοιότητα θα πάθετε πλάκα σας λέω. Να κοιτάζτε τώρα στην τηλεόραση. Ε; εφέ φοβερά! Κοίτα χρώμα. Κοίτα ακόμα και η σκόνη από το χώμα φαίνεται. Μιλάμε για τεχνολογία. Με αυτό εδώ περπατάει ο ήρωας μπροστά. Με αυτό εδώ το κουμπί τρέχει. Μπορείς να ανεβάσεις τον ρυθμό του πατώντας περισσότερες φορές το κουμπί. Και με αυτό εδώ πυροβολάς. Έχει κι άλλα, αλλά-

(Ο Νικήτας και η Αγγελική κοιτάνε αμήχανα)

ΣΩΣΩ: Στην ηλικία μας θα παίζουμε παιχνίδια στην τηλεόραση; Τι είναι αυτά τώρα;

(προς Αγγελική και Νικήτα) Μην το παρεξηγείτε, είναι μεθυσμένος το βλέπετε. Θα του περάσει. Μην δίνετε σημασία.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Δεν ήταν καλή ιδέα να έρθουμε σήμερα. Στην τελική Σωσώ μας το έλεγε.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Δεν χάθηκε ο κόσμος. Θα καταλαβαίναμε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Εκτός αν-

ΣΩΣΩ: Τι; Τι βάζει ο νους σας τώρα;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ε ξέρω εγώ, αν δεν μας θέλατε και δεν θέλατε να μας το πείτε με άλλον τρόπο και-

ΣΩΣΩ: Ήμαρτον, τι 'ναι αυτά που λέτε. Εγώ, εσάς-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Αν είχατε άλλα σχέδια για παράδειγμα-

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Καλύτερα πάντως να μας το λέγατε.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ε ναι, α μην τι άλλο περιμέναμε μια πιο ειλικρινή αντίδραση από σας. Τόσα χρόνια φιλίας-

ΣΩΣΩ: Όχι!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Δεν αξίζαμε τέτοια αντίδραση.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς τον Νικήτα)* Έλα, έλα Νικήτα να πάρε αυτό το τηλεχειριστήριο.

(Ο Νικήτας το παίρνει κάπως αμήχανα)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(μιλώντας για τον χαρακτήρα του παιχιδιού που υποτίθεται ότι έχει ο Νικήτας)* Πω! Στο τσάκι την γλύτωσες Νικήτα. Παραλίγο και θα σε τρώγε. Ε μα μην κάθεται έτσι λες και κρατάς ανθοδέσμη.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μα εγώ-

ΞΕΝΙΦΩΝΤΑΣ: Πρέπει να κινείσαι γρήγορα.

ΝΙΚΗΤΑΣ: Ξέρεις εγώ-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Αλλιώς θα σε φάει λάχανο.

(Ο Νικήτας αρχίζει να παίζει χωρίς να πολυθέλει)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς τον Νικήτα)* Έτσι μπράβο! Θα δεις μέχρι να μπει ο χρόνος θα ξεπάρεις. Μετά δεν θα ξεκολλάς! Πόσο στοίχημα;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *(προς τον Νικήτα)* Μα τι κάνεις; Θα παίζεις;

ΝΙΚΗΤΑΣ: *(απολογητικά προς την Αγγελική)* Δεν-

ΣΩΣΩ: Δεν θέλει ο άνθρωπος, μην το πιέζεις.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς τον Νικήτα)* Άστα λόγια Νικήτα και παίζε. Θα μας φάνε!

ΞΕΝΙΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Έλα Σωσώ πιάσε και εσύ το τηλεχειριστήριο να παίζεις. Μπορούν να παίζουν μέχρι έξι παίχτες. Φοβερό ε;

ΣΩΣΩ: Εγώ δεν θέλω να παίζω.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Εσύ χάνεις!

(προς την Αγγελική) Εσένα Αγγελική να μην σου-

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ούτε καν!

(Η Αγγελική κάνει έναν μορφασμό απέχθειας)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Η πόρτα! Θα ανοίξεις την πόρτα; Ο Khalil θα είναι!

ΣΩΣΩ: Ο ποιος;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Άνοιξε την πόρτα!

ΣΩΣΩ: Δεν ακούω καμία πόρτα εγώ!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Καλά, καλά. Πάω εγώ.

(προς τον Νικήτα) Εσύ Νικήτα πρόσεχε μην μας την φέρει ο μπάσταρδος!

(Ο Ξενοφώντας ανοίγει την πόρτα. Δεν είναι κανένας, αλλά προσποιείται ότι είναι ο φίλος του ο Khalil, ο οποίος δεν εμφανίζεται ως πρόσωπο στην σκηνή).

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Έλα, έλα πέρασε μέσα Khalil. Μην ντρέπεσαι!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μα σε ποιον μιλάει; Μόνος του μιλάει τώρα;

ΣΩΣΩ: Ε αυτό πάει πολύ!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς τον Νικήτα)* Νικήτα να σου συστήσω τον Khalil. Από δω ο Khalil. Δεν μιλάει καλά ελληνικά. Εγώ του είχα μάθει λίγα. Ο Khalil ήρθε για πρώτη φορά εδώ στην Ελλάδα. Ήρθε ειδικά γι' αυτήν την βραδιά. Να δει πώς γιορτάζουμε μια παραμονή πρωτοχρονιάς. Ναι, ναι έχεις δίκιο Νικήτα. Και εμένα μου φάνηκε πολύ περίεργο που ένας μουσουλμάνος θέλησε να έρθει εδώ να γιορτάσει τι; Μια παραμονή Πρωτοχρονιάς. Αλλά να! Συμβαίνουν και παράδοξα σ' αυτήν την ζωή.

(Ο Ξενοφώντας κάθεται και παίζει με το τηλεχειριστήριο προσποιούμενος ότι παίζει μαζί με τον Khalil)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *(προς την Σωσώ)* Ποιος θα μου το λέγε ότι θα παίζω βιντεοπαιχνίδια πρωτοχρονιάτικα. Και μη χειρότερα!

ΣΩΣΩ: Μα όχι, δεν-

(Ο Νικήτας αφήνει το τηλεχειριστήριο)

ΝΙΚΗΤΑΣ: *(προς την Σωσώ)* Έχει δίκιο η Αγγελική. Αυτό πάει πολύ!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *(προς την Σωσώ)* Δεν λέω, άνθρωπος είναι κι αυτός. Αλλά θα έπρεπε τουλάχιστον να μας το είχες πει. Να μας είχες ενημερώσει. Γι' αυτό και μόνο θεωρώ ότι δεν έχουμε θέση εδώ.

(Ο Νικήτας και η Αγγελική ετοιμάζονται να φύγουν, φορώντας τα παλτά τους)

ΣΩΣΩ: *(προς Νικήτα και Αγγελική)* Όχι, όχι. Σας παρακαλώ. Δεν ήξερα τίποτα εγώ! Αυτός ο τρελός τα κανόνισε όλα. Θα τον διώξω. Κι αυτόν και τον ακατανόμαστο. Να πάνε αλλού! Δώστε μου λίγο χρόνο.

(προς τον Ξενοφώντα) Ακούς; Θα φύγουν! Δεν έχεις να πεις τίποτα;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(παίζοντας στο βιντεοπαιχνίδι, μιλώντας στον Khalil)* Μπαμ! Μπαμ! Φάτον τον καριόλη!

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Διώξ' τον γιατί δεν ξέρω κι εγώ τι θα κάνω.

(Ο Ξενοφώντας δυναμώνει την ένταση του παιχνιδιού και της δικής του φωνής)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(παίζοντας στο βιντεοπαιχνίδι μιλώντας στον Khalil)* Πάει να ξεφύγει. Να του την φέρουμε από την άλλη. Να τον περικυκλώσουμε τον καριόλη! Πήγαινε εσύ δεξιά. Εγώ πάω αριστερά.

(Ο Ξενοφώντας κινείται μέσα στο σαλόνι)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μα αυτός θα σκοτώσει και εμάς στο τέλος!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Πρόσεχε, αυτός δεν βλέπει καν μπροστά του. Παραλίγο να πέσει πάνω μας.

ΣΩΣΩ: Μας ξεκούφανε. Κλείστο το ρημάδι!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(συνεχίζει να παίζει το βιντεοπαιχνίδι μιλώντας στον Khalil)* Τι όπλο έχεις εσύ; Για να δω...Καλάνσνικοφ! Δεν είναι κακό. Εγώ θα πάρω το μπαζούκας. Να τον τινάξω ολόκληρο στον αέρα αλλού τα γένια, αλλού τα μυαλά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ήμαρτον!

ΝΙΚΗΤΑΣ: Απαράδεκτο!

ΣΩΣΩ: *(προς τον Ξενοφώντα)* Θα σε σκοτώσω άτιμε! Σε σιχαίνομαι τρισκατάρατε. Ανάθεμα την ώρα που σε γνώριζα.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(συνεχίζει να παίζει το βιντεοπαιχνίδι μιλώντας στον Khalil)* Δεν μας ξεφεύγει Khalil! Τον έχουμε, έλα! Να τον! Εκεί πίσω από το χάλασμα κρύβεται. Εκεί που έχει ένα θάμνο. Τον είδες; Επ τι κάνει; Σιάβει λαγούμι; Τρέχα να τον προλάβουμε. Όχι ρε που...μας ξέφυγε ο γαμιόλης!

(Ο Ξενοφώντας πάνω στην έπαρση σου αρχίζει και πετάει και πράγματα. Ένα ποτήρι παραλίγο να πετύχει τους καλεσμένους)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Παραλίγο να με σκοτώσει αυτός! Να , να τα γυαλιά! Δίπλα μου!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: *(προς τον Νικήτα)* Πάμε να φύγουμε αμέσως από εδώ!

ΣΩΣΩ: *(προς Νικήτα και Αγγελική)* Μα που πάτε; Μείνετε λίγο ακόμα. Μέχρι να μπει ο χρόνος και-

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Δεν μένω εδώ μέσα ούτε λεπτό! Εδώ κινδυνεύει η σωματική μας ακεραιότητα.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(συνεχίζει να παίζει το βιντεοπαιχνίδι μιλώντας στον Khalil)* Μας κρύφτηκε ο παλιόπουστας κάτω από το έδαφος. Πάρε αυτό το όπλο! Ανιχνεύει κάτω από το έδαφος. Έχει υπέρυθρες. Θα περιμένουμε να εμφανιστεί και μπάμ θα του τινάξουμε τα μυαλά έξω! Ω νάτος, δίπλα σου είναι χτύπα Khalil! Τώρα! Ξανά! Άδειασε το! Μπράβο Khalil! Του τινάξεις τα μυαλά στον αέρα!

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Ε αυτό πάει πολύ! Ως εδώ!

ΣΩΣΩ: Μα-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Μην επιμένεις Σωσώ. Δεν γίνεται να μείνουμε. Μια άλλη φορά.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Δεν νομίζω δηλαδή να υπάρξει άλλη.

ΣΩΣΩ: Μα δεν-

ΝΙΚΗΤΑΣ: Γειά σου Σωσώ!

(Ο Νικήτας και η Αγγελική φεύγουν)

ΣΩΣΩ: *(όσο φεύγουν)* Και σας πάει καρδιά να με αφήσετε μόνη πρωτοχρονιάτικα δηλαδή;

(Η Σωσώ αρχίζει και πετάει τα πράγματα που ήταν στο τραπέζι. Φαγητά και ποτήρια. Ο Ξενοφώντας μένει απαθής, προσηλωμένος στο παιχνίδι του)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(ατάραχος και ικανοποιημένος)* Αχ, αυτό το παιχνίδι το ευχαριστήθηκα!

ΣΩΣΩ: Τα κατάφερες να μείνουμε μόνοι μας πρωτοχρονιάτικα, κακό ψόφο να χεις.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Έχουμε τον Khalil!

ΣΩΣΩ: Να τον βράσω αυτόν τον ασχημομούρη. Δεν μιλάει καν ελληνικά.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(προς την Σωσω)* Μα γιατί το λες αυτό. Καταλαβαίνει. Μιλάει και λίγα ελληνικά. Να για άκου.

(προς τον Khalil) Για πες στην Σωσω Khalil...

(προς την Σωσω) Τι να σου πει λέει;...

(προς τον Khalil) Ε ξέρω εγώ πες την για εκείνη την βραδιά που είχαμε πάει σε ένα σπίτι να βρούμε έναν ταλιμπαν κι αυτός ήταν ντυμένος από πάνω μέχρι κάτω γυναίκα. Πες της πώς τον καταλάβαμε τελευταία στιγμή προτού μας το σκάσει.

ΣΩΣΩ: Θέλω τους καλεσμένους μου πίσω!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Α κακομοίρα μου, ένας ένας σε αφήνει.

ΣΩΣΩ: Μπαίνει ο χρόνος!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Καλώς να τον δεχτούμε!

ΣΩΣΩ: Ορίστε με σένα, τι θα κάνω τώρα; Δεν προλαβαίνω να κάνω κάτι. Πώς να τους φέρω πίσω τώρα; Απομένουν μόλις λίγα δεύτερα!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Βάλε μου ένα ποτήρι σαμπάνια να το γιορτάσουμε εμείς! Στον Khalil μην βάλεις, δεν πίνει. Είναι μουσουλμάνος!

ΣΩΣΩ: Δεν θα μου την χαλάσεις εσύ ακούς; Ο κόσμος να χαλάσει, δεν θα χάσω εγώ την πρωτοχρονιά! Ακούς;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Βέβαια είχε πει μια φορά. Οπότε μπορείς να του βάλεις και αυτόν του εδώ του άμοιρου.

ΣΩΣΩ: Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Έτσι, ένα ποτηράκι για το καλό.

ΣΩΣΩ: Επτά, έξι,

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Για να τσουγκρίσουμε τα ποτήρια μας. Μην μας λέει και αφιλόξενους!

ΣΩΣΩ: Θέε μου συγχώρα τον μέρα που είναι... πέντε, τέσσερα,

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Στην τελική, αν δεν τπο πει αυτός, το πίνω εγώ. Χαμένο δεν θα πάει:

ΣΩΣΩ: τρία , δύο, ένα! Καλή χρονιά!(τραγουδώντας) Καλή χρονιά, καλή χρονιά, χαρούμενη χρυσή πρωτοχρονιά!

(Τα φώτα σβήνουν και η Σωσώ αρχίζει και πάλι να μαζεύει τα χριστουγεννιάτικα).

ΣΚΗΝΗ 4

(Την επόμενη μέρα το πρωί. Ο Ξενοφώντας έχει ανοικτό το ακουστικό και μιλάει)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Οι δικοί μου ήταν απόγονοι των Ελλήνων του Πόντου. Εκτοπίστηκαν το '44 από την περιοχή του Καυκάσου στο Αλμάτι του Καζακιστάν. Από μικρό με μάγευαν οι ιστορίες που είχαν να κάνουν με στρατεύματα. Στην αρχή διάβαζα για την ελληνική επανάσταση, μετά για τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και έπειτα ό,τι βιβλίο έβρισκα και αφορούσε το στρατό. Κι από μικρός ήθελα να γίνω στρατιωτικός. Όταν τελείωσα το σχολείο μπήκα στη σχολή αξιωματικών. Το όνειρο μου ήταν να γίνω πιλότος. Επισμηναγός. Και γιατί όχι να 'φτανα και στα ανώτερα αξιώματα και να γινόμουν αντιπτέραρχος, σκεφτόμουν. Δυστυχώς όμως, από το πολύ διάβασμα στα σκοτεινά η όραση μου είχε επηρεαστεί. Μου είπαν «Πιλότος στην πολεμική αεροπορία δεν μπορείς να πας. Μπορείς όμως να μπεις στις ειδικές δυνάμεις. Έχει και εκεί αεροπλάνα και ελικόπτερα». Μου βάλαν την ιδέα. Είπα γιατί όχι; Έτσι, μπήκα στη σχολή αξιωματικών των Ειδικών Δυνάμεων. Ήταν σκληρή η εκπαίδευση εκεί. Να πιλοτάρω δεν κατάφερα, αλλά έμαθα να πέφτω με αλεξίπτωτα στα πεδία των μαχών. Δεν έμεινα για πολύ εκεί. Σε έναν από τους τακτικούς ιατρικούς ελέγχους που έκαναν, εντόπισαν το πρόβλημα στην όραση, το οποίο μάλιστα είχε οξυνθεί. Όσο κι αν προσπάθησα να το καλύψω ή να αποφύγω την εξέταση... Μου είπαν ότι δεν θα μπορούσα να συνεχίσω. Άρχισα να αισθάνομαι ήδη ανάπηρος. Όλοι γύρω μου ήταν τέλειοι. Είχαν τέλεια μπράτσα, τέλεια πόδια, τέλεια σώματα, τέλεια όλα. Αλλά κυρίως τέλεια όραση. Κάτι δηλαδή στο οποίο εγώ υπολείπομαι. Δεν είχα άλλη επιλογή. Πήγα στο Πεζικό. . Τα χρόνια πέρασαν γρήγορα εκεί. Κι από κει βρέθηκε μια ευκαιρία να πάω αποστολή στο Αφγανιστάν με τα ρωσικά στρατεύματα. Πέρασαν μόλις πέντε χρόνια και το 1980 πια ήμουν πια λοχαγός. Στο Αφγανιστάν. Εκεί είχε ωραία φύση. Δεν ήξερα τίποτα για το Αφγανιστάν τότε. Μόνο ότι έπρεπε να πολεμήσω ενάντια στους ισλαμιστές αντάρτες, τους Μουτζαχεντίν.

(ακούγεται συνεχόμενα τουτ τουτ του από το τηλέφωνο επειδή η κλήση έχει κρατήσει πολύ ώρα και υποδηλώνει ότι έχει διακοπεί η κλήση)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(μονολογώντας)* Τώρα βρήκες και εσύ. Μια μανία που έχεις να με διακόπτεις.

ΣΩΣΩ: *(από κουζίνα, όπου συνεχίζει την μαγνητοφώνηση της)* Έ τόση ώρα πια! Κλείσε επιτέλους το τηλέφωνο. Μπορεί να προσπαθεί κάποιος να μας πάρει.

(Ο Ξενοφώντας καλεί και πάλι την εταιρεία στο τηλέφωνο, αδιαφορώντας για όσα λέει η Σωσώ)

(ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Καλώς Ήλθατε στην KLMU. Σας ενημερώνουμε ότι η κλήση μας θα καταγραφεί για την διασφάλιση των συναλλαγών μας και τον έλεγχο της ποιότητας των υπηρεσιών μας. Η κλήση από κινητό ή σταθερό-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Μπλα μπλα μπλα...

(ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Παρακαλώ πως θα θέλατε να σας εξυπηρετήσουμε;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Μακάρι να ήταν όλα αλλιώς.

(ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Δεν σας κατάλαβα. Αξιοποιήστε την φωνητική μας πύλη για την γρηγορότερη εξυπηρέτηση σας.

ΣΩΣΩ: *(μονολογώντας στο μαγνητόφωνο της)* Πωπω! Τρεις πήγε η ώρα! Με την κουβέντα ξεχάστηκα. Άτιμο πράμα αυτό το μαραφέτι. Ξεχνιέσαι. Ενώ αν ήσουν τώρα εδώ ή εγώ εκεί, ούτε τα μισά από όσα σου έχω πει δεν θα είχα πει. Τώρα βλέπεις, δεν λες και εσύ κάτι και αναγκάζομαι να λέω εγώ. Θα μου λέγες βέβαια τότες ότι είμαι αμαρτωλή και διάφορα τέτοια. Να μετανοήσω. Αλλά δεν θα μπορούσα να ανοιχτώ όπως τώρα. *(μικρή παύση)* Σε βλέπω πως κοιτάς. Εγώ φταίω που σου ανοίχτηκα. Ορίστε, τρέχα να τα προλάβεις τα μαντάτα. Πήγαινε πες τα όπου θες. Στην αστυνομία; Νομίζεις στην ηλικία μου με νοιάζει; Ή νομίζεις ότι ό,τι σου είπα ενδιαφέρει κανέναν. Ο καθένας την δουλειά του κοιτάει. Αλλά αν επιμένεις, ορίστε πήγαινε και ξεφούρνισε τα! Σιασίλα μου και μένα!

(Από το δίπλα δωμάτιο ακούγεται ηχογραφημένο μήνυμα από το ακουστικό) Ευχαριστούμε που μας καλέσατε. Όλες οι γραμμές είναι κατειλημμένες. Σύντομα ένας υπάλληλος μας θα σας εξυπηρετήσει. Παρακαλώ περιμένετε στο ακουστικό σας. Σύντομα ένας εκπρόσωπος μας θα σας εξυπηρετήσει.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Θα αναρωτιέσαι τώρα και καλά δεν φοβήθηκες. Όσο να ναι Μουτζαχεντίν είναι αυτοί. Ναι φοβήθηκα κάποια στιγμή. Ότι και να έχεις ακούσει, όλοι φοβούνται. Σε όλους τους πολέμους. Απλά, μετά και με τα πολλά λες θα ζω με τον φόβο. Και έτσι ζεις. Ακόμα και μετά. Στην αρχή πήγα στην Καμπούλ. Εκεί γνώρισα τον Khalil. Θα ήταν ο διερμηνέας μου. Μαζί πήγαμε στην πόλη Γκάζνι, όπου μείναμε για λίγες μέρες και από εκεί έμαθα ότι θα πήγαινα σε επιχειρήσεις στο Κανταχάρ, κοντά στα σύνορα με Πακιστάν.

Στο δρόμο δεχτήκαμε επίθεση από αντάρτες μουτζαχεντίν που μας είχαν στήσει ενέδρα. Αρχικά άκουσα μια έκρηξη. Είχαν βάλει αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό στο δρόμο. Το πρώτο αμάξι ανατινάχτηκε. Από την έκρηξη πέθαναν όλοι όσοι βρισκόνταν στο πρώτο όχημα. Εγώ έχασα τα πίσω δόντια μου από την ανατίναξη. Έπειτα άρχισα να ακούω ήχους ριπών. Χτύπησαν την πομπή των θωρακισμένων μας με μπαζούκια. Πετάχτηκα αμέσως έξω από το αμάξι και κρύφτηκα σε ένα βράχο πέφτοντας κάτω στο έδαφος. Άρχισα να πυροβολώ και εγώ αδιακρίτως προς την πλευρά τους. Μετά από λίγο σίγησαν. Περιμέναμε λίγο και έπειτα εγώ αναζήτησα τον διερμηνέα μου. Ήταν ακόμα στο όχημα. Είχε ανατιναχτεί όλο του το κεφάλι. Τα μυαλά του είχαν χυθεί στα καθίσματα μέσα σε μια λίμνη αίματος. Όσοι απομείναμε ζωντανοί είδαμε ότι τους είχαμε σκοτώσει όλους. Μια ντουζίνα ήταν το πολύ. Στην πλειοψηφία τους ήταν νεαρά αγόρια. Κάποιοι φαίνονταν και ανήλικοι. Τους καθαρίσαμε όλους... Δεν ξέρω πόσους σκοτώσα εγώ. Δεν είδα ποτέ ποιον είχα σκοτώσει. Απλά έριχνα προς το μέρος τους και μετά σιωπή. Έτσι είναι πλέον ο πόλεμος. Απρόσωπος. Παρηγοριέσαι στην αρχή ότι οι ριπές των άλλων τους σκότωσαν. Στατιστικά όμως, δεν μπορεί, κάποιοι θα έπεσαν κι από τις δικές σου ριπές. Ναι λοιπόν έχω σκοτώσει. Αν με ρωτάς, δεν νιώθω άσχημα που σκότωσα. Δεν μετανιώνω. Στον πόλεμο πας και είσαι συμβιβασμένος με αυτήν την ιδέα. Κανείς δεν είναι αθώος. Έχεις μισές πιθανότητες να σκοτωθείς εσύ από ριπές άλλων, κι άλλες μισές πιθανότητες να σκοτώσεις εσύ. *(ρίχνει με το όπλο του στοχεύοντας έξω στα πουλιά από το παράθυρο του)* Μπάμ! Και είσαι νεκρός. Ή φονιάς.

ΣΩΣΩ: Ε πανάθεμα σε, με κοφοχόλιασες νυχτιάτικα. Αυτό δεν είναι σπίτι. Αποθήκη πυρομαχικών είναι. Για να μην μιλήσω για τα ουρλιαχτά κάθε τρεις και λίγο μες στην νύχτα. Καμιά φορά θα με περάσεις για κανα μουτζαχεντίν μες στην τρέλα σου και έχει γεια Σωσώ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: *(συνεχίζοντας τον μονόλογο του)* Θυμάμαι ότι τους νεκρούς τους μαζεύαμε με τα κουταλάκια που λένε. Συνήθως πέθαιναν από εκρηκτικά. Κομματάκια δηλαδή γίνονταν. Όσον να ναι η σφαίρα είναι καλύτερη. Έχεις ακόμα το σώμα σου. Αλλά να ανατινάζεσαι είναι άλλο πράμα. Άλλο να σου λέω και άλλο να το βλέπεις. Και οι υπόλοιποι έπρεπε να τους μαζέψουμε, ό,τι είχε απομείνει δηλαδή και να τους βάλουμε σε σφραγισμένα σιδερένια φέρετρα, που δεν άνοιγαν ποτέ. Για φαντάσου να τα άνοιγαν οι συγγενείς τους. Να δουν τι, μισό μυαλό, ένα μάτι, τρία δάκτυλα και κάποια έντερα διάσπαρτα. Τους λέγαμε ότι δεν γίνεται να ανοίξουν τα φέρετρα για άλλους λόγους. Λόγοι ασφαλείας και υγιεινής. *(μικρή παύση)* Οι περισσότεροι μετά από αυτό που έβλεπαν το 'ριχναν στο ποτό και στο όπιο. Απουσία γυναικών κάποιοι πήγαιναν και με bacha boys. Ανήλικα αγοράκια που ντύνονταν με γυναικεία ρούχα και

χόρευαν...και ό,τι προκύψει. Απουσία γυναικών. Και να φανταστείς ότι όταν δέχτηκα να πάω, είχα την εντύπωση ότι θα επέστρεφα σε 3 βδομάδες. Τόσο πιστεύαμε ότι θα μας πάρει να εξοντώσουμε τους μουτζαχεντίν. Τελικά εγώ έμεινα κάπου τρία χρόνια. Μέχρι που με έπιασε η αρρώστια από τις κακουχίες. Αυτοάνοση αρθρίτιδα. Μια μέρα έμεινα τόξο που λένε. Αφόρητος πόνος και δεν μπορούσα καν να λυγίσω. Τα πόδια μου δεν λύγιζαν με τίποτα. Ούτε τουαλέτα δεν μπορούσα να πάω. Να εξευτελιζομαι, να με πηγαίνουν τουαλέτα οι στρατιώτες μου. Κάλιό το χα να με βρουν νεκρό, πάνω στο καθήκον παρά αυτό το ζευτιλίκι. Ότι και να έκαναν εκεί οι γιατροί, τίποτα. Εσπευσμένα με έφεραν στην Ελλάδα. Για χειρουργείο. Και το ένα χειρουργείο ακολούθησε το άλλο, και ούτω καθεξής. Συνολικά έκανα 5 χειρουργεία. Έπειτα το πήρα απόφαση. Δεν με έπαιρνε και για άλλα. Ο οργανισμός δεν άντεχε άλλο. Και τα σημάδια βελτίωσης ήταν λιγοστά. Τα οπιούχα που δεν πήρα στο Αφγανιστάν τα έπαιρνα τώρα για τους πόνους.

ΣΚΗΝΗ 5

[Η Σωσώ και ο Ξενοφώντας περιμένουν τους καλεσμένους τους Νικήτα και Αγγελική για να περάσουν άλλη μία από τις ιδιαίτερες αυτές παραμονές πρωτοχρονιάς. Βρίσκονται στο σαλόνι και όλα είναι έτοιμα. Οι καλεσμένοι έχουν καθυστερήσει]

ΣΩΣΩ: Αργήσανε!

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Οι καλεσμένοι φέτος δεν θα 'ρθουν.

ΣΩΣΩ: Ανησυχώ γι' αυτούς.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Τσάμπα κόπος να περιμένουμε.

ΣΩΣΩ: Λες να έπαθαν κάτι;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Σαν τι;

ΣΩΣΩ: Θα τους έπιασε η κίνηση. Μα ναι, τέτοια μέρα έχει πάντα κίνηση. Όλοι τελευταία στιγμή ξεκινάνε. Δεν είμαστε λαός εμείς. Στην Αγγλία τώρα θα είχαν έρθει και θα είχαμε φάει κιόλας. Αλλά-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Βαρέθηκα!

ΣΩΣΩ: *(συνεχίζοντας την σκέψη και μονόλογο της)* Να δεις που θα έπιασε την κουβέντα στο τηλέφωνο η Αγγελική για τα χρόνια πολλά και μετά άντε να το κλείσει αυτή. Αν την πιάσει η πάρλα της δεν λέει να σταματήσει. Μια φορά-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Σκυλοβαρέθηκα!

ΣΩΣΩ: Μπορεί βέβαια και να πήγαν να μας πάρουν ποτά. Μα βέβαια, πώς δεν το σκέφτηκα. Την προηγούμενη φορά δεν του έφτασαν του Νικήτα. Ναι, δεν το ξέραμε, να του αγοράσουμε όλη την κάβα του κυρίου. Αν θες κύριε να-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Βαριέμαι του θανατά!

ΣΩΣΩ: Δεν αργούν ποτέ όμως. Τι ώρα να είναι;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Είναι νεκροί Σωσώ.

ΣΩΣΩ: Σσος! Κάτι ακούω. Λες να είναι αυτοί;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Η Αγγελική ήταν ...Τέλος πάντων, όπως και να έχει, όποιοι και αν ήταν συμφωνήσαμε νομίζω ότι έχουν πεθάνει. Μην γυρνάμε πάλι-

ΣΩΣΩ: Δεν ήταν αυτοί. Καμιά γάτα θα ήταν. Η πιτσιλωτή, αυτή με την μαύρη βούλα πάνω από το μάτι γέννησε. Να δεις θα μας τα κουβαλήσει εδώ τα μικρά.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Σκέφτομαι να δώσω ένα τέλος σε όλο αυτό. Στην αρχή έλεγα να σου κάνω το χατίρι, να υποκρίνομαι ότι έχουμε πρωτοχρονιά, ότι έρχονται τάχα μου τάχα μου όλοι αυτοί, ότι τέλος πάντων όλα είναι αλλιώς. Έλεγα είναι το σοκ μεγάλο και με τον καιρό θα επανέλθεις. Σκεφτόμουν ότι-

ΣΩΣΩ: Να βάλω μια κούτα; Να τα βάλει εκεί μέσα τα γατάκια; Είχε μια κοιλιά να. Μπορεί να έχει και πέντε.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Μετά όμως πέρναγαν τα χρόνια και εσύ εκεί! Κόντεψα κι εγώ να το πιστέψω. Άρχισα να αναρωτιέμαι τι είναι αλήθεια και τι ψέμα.

ΣΩΣΩ: Α όλα κι όλα. Τους δίνω μια ώρα. Το πολύ. Μετά θα τους πω «Αργήσατε κύριοι, δεν μπορούσαμε να περιμένουμε». Τι το περάσανε δηλαδή. Εμείς δεν έχουμε άλλες δουλειές; Δεν έχουμε ζωή εμείς; Θα περιμένουμε δηλαδή πότε θα τους καπνίσει να έρθουν. Βρε δεν σφάζανε.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Έπειτα ήρθαν τα γηρατειά, οι ασθένειες, τα φάρμακα. Δεν είχε πια νόημα να πούμε...τι;

ΣΩΣΩ: Κι αν έρθουν και θελήσουν να φάνε, θα τους πω «Μπα θέλετε και φαγητό τώρα; Αργήσατε τόσες ώρες και θέλετε και φαγητό; Να ερχόσασταν στην ώρα σας κύριοι.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Αυτό το σπίτι έχει γίνει εφιαλτικό. Και η κατάσταση πλέον δεν αλλάζει ούτε με σκηνοθετημένες πρωτοχρονιές, ούτε με-

ΣΩΣΩ: Αυτό ήταν! Δεν τους ξανακαλάω για πρωτοχρονιά. Όσο και να κλαίγονται εγώ εκεί σπαθί! Θα τους λέω ότι έχω φύγει, έχω πάει και εγώ με την κυρία Μαίρη στα εξωτερικά.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Αυτήν πάλι πως την ξετρύπωσες πάντα το είχα απορία.

ΣΩΣΩ: Κι αν έρθουν από εδώ και μας δούνε και χτυπάνε να μπου, εγώ θα κάνω πώς δεν τους ακούω. Ναι, ναι, αυτό θα κάνω. Να καταλάβουν ότι δεν τους θέλουμε τέτοιοι που είναι.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Α ρε Σωσώνα! Πώς καταντήσαμε έτσι;

ΣΩΣΩ: Θα πίνω την σαμπάνια μου, θα ακούω την μουσική μου και θα γελάω δυνατά. Μην σου πω ότι θα βάλω την μουσική ακόμα πιο δυνατά, ώστε να μην ακούσω ούτε το κουδούνι.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Δεν έχω άλλες αντοχές Σωσώ. Τέλειωσε!

ΣΩΣΩ: Ναι αυτό θα τους πω. Μας τελειώσατε τι να κάνουμε άνθρωποι είμαστε, αλλάζουμε γνώμη. Τι δηλαδή πρέπει να είμαστε έτσι κολλητοί εφ' όρου ζωής;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Τέλειωσε! Εμείς, αυτό εδώ, οι πρωτοχρονιές τέλειωσαν. Με ενοχλείς πώς το λένε. Με ενοχλεί η φάτσα σου, με ενοχλεί η φωνή σου, με ενοχλεί το μαγνητόφωνο σου, με ενοχλούν οι γάτες σου, τα ρούχα σου, η μυρωδιά σου, τα παραληρήματα σου, οι πόνοι σου...με ενοχλείς ολόκληρη.

(Η Σωσώ βάζει τα κλάματα)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Έλα σώπα! Μην κλαις. Πονάς;

ΣΩΣΩ: Η κοιλιά μου.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Πάρε κι άλλο χάπι.

(Ο Ξενοφώντας της δίνει το χάπι. Μικρή παύση)

ΣΩΣΩ: Με εκδικείσαι; Αυτό είναι με εκδικείσαι που-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Όχι, όχι...Απλά θέλω να φύγω.

ΣΩΣΩ: Να πας που;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Να μείνω μόνος.

ΣΩΣΩ: Θεε διαζύγιο δηλαδή;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Είπα εγώ την λέξη διαζύγιο;

ΣΩΣΩ: Τότε... τότε ποια είναι;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ε;

ΣΩΣΩ: Η Αγγελική; Αυτή είναι, γιατί δεν το λες.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Χριστός και απόστολος! Τι είναι αυτά που λες!

ΣΩΣΩ: Ε βέβαια, έπρεπε να το είχα μυριστεί και «*Τι ωραίο φόρεμα Αγγελική μου*» και «*Πόσο σου πάει αυτό το χρώμα*».

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Δεν μπορώ άλλο να σε βοηθήσω... Αν πέσεις, δεν μπορώ να σε σηκώσω. Κι αν πέσω πλέον ούτε εσύ θα μπορείς να με σηκώσεις.

ΣΩΣΩ: Γιατί να-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Τις προάλλες έκαψες το μισό σπίτι επειδή είχες ξεχάσει τον φούρνο αναμμένο για να μαγειρεύεις γαλοπούλες γεμιστές με ανανά και μέλι.

ΣΩΣΩ: Το είδα στην τηλεόραση. Ένας σεφ από την-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Αηδία σκέτη!

ΣΩΣΩ: Επειδή ήταν καμένο αλλιώς αυτός είχε κερδίσει και αστέρι μισελέν.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Μην μου πεις.

(παύση)

ΣΩΣΩ: Θέλω να πάμε σπίτι.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ναι θα πάμε. Κάνε λίγη υπομονή.

ΣΩΣΩ: Τώρα να πάμε. Δεν μ' αρέσει εδώ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Δεν γίνεται τώρα... Περιμένουμε καλεσμένους.

ΣΩΣΩ: Εδώ;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ναι, το ξέχασες; Δεν είπαμε να περάσουμε εδώ την παραμονή πρωτοχρονιάς με την Αγγελική και τον Νικήτα;

ΣΩΣΩ: Σήμερα είναι;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ναι, από στιγμή σε στιγμή θα έρθουν.

ΣΩΣΩ: Ε πού-ν-τοι;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ε αργήσανε λίγο... Έχει κίνηση.

ΣΩΣΩ: Μα δεν αργούν αυτοί.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Το είπε και στην τηλεόραση. Φοβερή κίνηση.

ΣΩΣΩ: Και έχουμε φτιάξει τίποτες να τους-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Όλα είναι έτοιμα. Στην κουζίνα.

ΣΩΣΩ: Ε, να τα φέρουμε μέσα. Να-

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Θα τα φέρω όλα εγώ.

(μικρή παύση)

ΣΩΣΩ: Ε μα αργούνε όμως και νυστάζω.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Να κοιμηθείς και θα σε ξυπνήσω μόλις έρθουν.

ΣΩΣΩ: Θα με ξυπνήσεις;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Ε το είπαμε αυτό.

ΣΩΣΩ: Και με τι θα με ξυπνήσεις;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Θα σου φωνάξω.

ΣΩΣΩ: Όχι, δεν θέλω φωνές. Αγριεύομαι! Να μου βάλεις μουσική.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Εντάξει. Πάμε στο δωμάτιο τώρα.

ΣΩΣΩ: Ιταλική μουσική.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Εντάξει!

ΣΩΣΩ: Ή ένα ισπανικό.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑΣ: Εντάξει!

ΣΩΣΩ: Ξέρεις ποιο θέλω;...αυτό το θυμάσαι;

È un mondo difficile

E vita intensa

ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΖΙ:

Felicità a momenti

E futuro incerto

Il fuoco e l'acqua

Con certa calma

Serata di vento

E nostra piccola vita
E nostro grande cuore

Porque voy a creer yo en el amor
Si no me entiende no me comprenden tal como yo soy
Porque voy a creer yo en el amor
Si me traiciona y me abandona cuando mejor estoy
No sabemos muy bien entre tú y yo
Y aunque parezca no tienes la culpa la culpa es del amor
Yo no quiero sufrir pero aquí estoy
Y estoy sufriendo y no me arrepiento

Me cago en el amor
Me cago en el amor

(Όσο τραγουδάνε ο Ξενοφώντας την πηγαίνει στο δωμάτιο. Αποχωρούν από την σκηνή)

ΣΚΗΝΗ 6- ΕΙΚΟΝΑ

(Δεν βρίσκεται κανείς επι σκηνής. Μόνο τα σκηνικά. Άνθρωποι του θεάτρου έρχονται και παίρνουν τα σκηνικά. Πακετάρουν και απομακρύνουν όλα τα αντικείμενα του σκηνικού συζητώντας τι θα τα κάνουν, αν θα τα πετάξουν ή θα τα πάρει κάποιος)

ΤΕΛΟΣ